

Od prvaša do osmaša

2012.-2020.

Sadržaj

Tko smo mi? 4

Kako je bilo
i kakvi smo bili na
samim početcima

10

Naši posebni
školski uspjesi

13

Zajedništvo
u humanitarnim akcijama

20

Naši zajednički izleti

22

Ostala zajednička druženja

33

Božićne priredbe

38

Anegdote

39

Malobrojni,
ali uvijek povezani

40

Literarni radovi

43

Neobičan kraj
- nastava na daljinu

45

A što i kako
dalje?

47

Moja prva
zdravica

49

Riječ - dvije
na rastanku

53

Tko nas je
poučavao

55

Popis
učenika

56

zadnji
dan

57

Potpisi
i poruke

58

Film i
web stranica

59

Tko si mi?

Bok! Ja sam **Iva**. Ime sam dobila po voditeljici Ivi Šulentić koja je mojoj mami bila simpatična. Jedva sam čekala ići u školu. Kada sam taj prvi dan ušla u razred, bilo nas je jako malo. Iako nas je bilo malo, svi smo se brzo zblížili. U prvom sam razredu bila jako vesela i živahna. Sada kada sam starija, rekla bih da kao prvašica nisam imala neke strahove vezane uz školu. Savjet koji bih dala samoj sebi u prvom razredu je da se više zabavljam i da budem samouvjerena. Od prvog razreda do sada jako sam se promijenila. Postala sam pričljivija, ne idem toliko van i imam puno više strahova nego kad sam bila manja.

- » **simpatična**
- » **zabavna u društvu**
- » **komunikativna**
- » **ima dobar smisao za humor**
- » **vrlo pametna**
- » **talent za prirodne znanosti**
- » **gotovo uvijek dobre volje**

- » **draga, mila, slatka**
- » **nesebična, uvijek misli na druge**
- » **uvijek mogu računati na nju**
- » **dijeli svoje sendviče sa mnom**
- » **dobra prijateljica**
- » **voli svakome pomoći**
- » **emotivna**

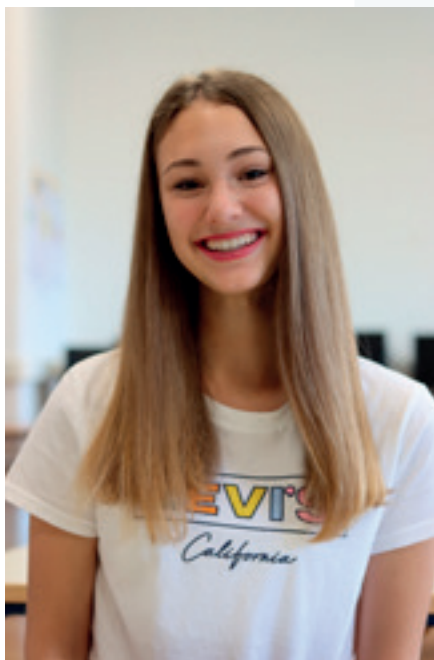
Dobar dan, ja sam **Matej**, nekada zvani Bedo (nadimak sam dobio još u drugom razredu), i ispričat ću nešto o sebi i svom životu. Kada sam prvi put krenuo u školu, uopće se nisam radovao, već sam bio mrgud smatrajući školu dosadnom. Kao prvaša me nije uopće bilo briga za ocjene tako da se može reći da nisam imao strahove. Da mogu dati savjet sebi kao prvašu, rekao bih si da što bolje iskoristim slobodno vrijeme. Od prvog razreda sam se puno promijenio: jako sam narastao i više nisam bucmost u licu kao što sam tada bio. Ipak, u ponašanju sam ostao isti: jako sam ozbiljan i još sam uvijek mrgud što se tiče škole. Iz osnovne ću škole ponijeti svašta, ali najviše ono što sam naučio od prijatelja koje nikad neću zaboraviti jer se takvi prijatelji jako rijetko nađu. Nemam nekih većih uspjeha koje sam postigao u ovih osam godina tako da se baš i ne mogu hvaliti. Najviše želim zaboraviti iskustvo s nekim profesorima koji mi nisu posebno dragi, ali sam ih svejedno morao trpjeti. Pri pomisli na srednju školu najviše me plaši to da neću upisati školu koju želim (Mioc), ali obećao sam si da ću puno raditi da upadnem u tu školu.

- » **uporan u ostvarivanju ciljeva**
- » **motiviran za uspjeh**
- » **uvijek spreman za ispite**
- » **s njim je zabavno pričati**
- » **zna puno o različitim temama**
- » **talentiran u mnogim područjima, od robotike do matematike**
- » **uvijek se trudi biti među boljima**
- » **pametna**

- » **društven**
- » **uvijek spreman pomoći**
- » **ambiciozan**
- » **jedan od najpametnijih učenika u razredu**
- » **postavlja si visoke ciljeve**
- » **dobar prijatelj**
- » **s njim mogu pričati o svemu**
- » **uvijek se zezam s njim**

Pozdrav! Moje ime je **Luna** što znači mjesec, a po njemu sam i dobila to ime. Dok se ja još nisam ni rodila, moji su roditelji bili u Kini kada je bio tjedan punog mjeseca. Sjedili su na balkonu i gledali ga te su rekli da ću se, kada se rodim, zvati Luna. I eto me sad, Luna Culjak - učenica 8. b razreda Osnovne škole Grigora Viteza. Kada razmišljam o prvim danima u toj školi, o samome dolasku koji je bio prije čak osam godina, shvaćam da loših uspomena - nema! Bila sam presretna što krećem u školu i jedva sam čekala upoznati nove prijatelje i učiteljicu. Sjećam se da sam čak s tatom došla nekoliko dana prije početka nastave kako bih se upoznala s učiteljicom Antonijom. Upoznavanje je prošlo odlično i odmah sam ju zavoljela. Ona i sadašnja razrednica Ana Bajo bile su i ostale jedne od najdivnijih osoba koje poznajem i neopisivo sam zahvalna na tome što su mi baš one bile učiteljice. Smatram da sam nekim dijelom i zbog njih ovakva kakva jesam. Istina je da nas učitelji, to jest profesori, odgajaju dok idemo u školu, a pogotovo u osnovnu. Ja sam, s druge strane, tada bila grozna! Znam da to ružno zvuči, ali stvarno sam bila. Kada se sjetim kako sam se bezobrazno i razmaženo ponašala te koliko sam ohola bila, stvarno mi bude krivo. Ipak, čak mi ni to nije neka loša uspomena jer mi je drago što sam se promijenila i što više nisam takva. Također mi je drago što mi moji prijatelji ne zamjeraju što se baš i nisam lijepo odnosila prema njima, ali to je valjda zato jer je taj moj "bezobrazni" period bio kratak. Sada smo svi poput obitelji. Da mogu šapnuti nešto samoj sebi u prvom razredu, definitivno bi to bilo: „Prestani se ponašati poput razmaženog derišta, ali nemoj izgubiti sigurnost i vjeru u

sebe!" Istina je da je „mala Luna" bila uvijek sigurna u sebe i svoje mišljenje, a da „velika Luna" sada često sumnja u sebe i svoje sposobnosti. Valjda to tako ide u pubertetu - mislimo da nismo dovoljno dobri, dovoljno pametni, dovoljno lijepi... To je nešto što mi nedostaje kada se prisjećam svog djetinjstva. Kada smo bili mali, nad nama se vršio puno manji pritisak. Sada, čak i kad drugi ne vrše pritisak na nas, vršimo si ga sami. To je tek jedna od stvari koje su se promijenile, a promijenilo se mnogo toga - ipak je prošlo osam godina! Svatko od nas se promijenio, pretvorio u gotovo odraslu osobu. Postali smo zreliji (cure više od dečki), odgovorniji, ozbiljniji... Presretna sam što je svatko od nas gledao kako drugi rastu i pretvaraju se u osobe kakve su danas. Posebno ću pamtiti - sve! Pamtit ću svaku suzu - i onu od smijeha i onu od tuge. Pamtit ću svako moljakanje da nas učiteljica Spomenka odvede van pod dnevnim boravkom. Pamtit ću svako igranje graničara na tjelesnom i svaki svoj neuspjeli pokušaj hvatanja lopte. Pamtit ću svaku Makovu rečenicu: „Ništa ne znam!", a onda dobije pet. Pamtit ću svaku Martinu rečenicu: „Ubit će me mama!" nakon što bi dobila manju ocjenu od tri ili četiri. Pamtit ću kako je Sven prvi dan pao i razbio bradu, kako nam je Matej za svoj rođendan donio tortu, kako je Lara plakala prvi dan škole, kako su Iva i Janković uvijek bili najbolji na tjelesnom, kako je Novak bio ponosan jer je otkrio slapove na Savici, kako nam je Antun svima dijelio internet na izletima, kako je Morana jednom prilikom rekla da ne voli Tonyja Cetinskog jer uvijek pjeva kao da je pijan (to me duboko povrijedilo Morana)... Želim se sjećati većine stvari jer me svaka situacija nečemu naučila, no ipak bih željela zaboraviti neke svađe i međusobno nerazumijevanje. Također bih željela zaboraviti svako svoje pretjerano uzrujavanje oko ocjena ili profesora. Žao mi je što mi neki profesori neće ostati u najboljem sjećanju, ali imala sam sreće te sam imala jako puno vrhunskih profesora kojima sam neizmjereno zahvalna na svakom lijepom trenutku. Baš zato me i strah srednje škole. Ne znam kakve ću profesore imati i ne znam kakvo će mi društvo u razredu biti. Pri samoj pomisli na srednju školu obuzima me neki osjećaj straha. Ne zato jer znam što me čeka, a mislim da se s tim neću moći nositi, nego baš zato jer ne znam što me čeka. Ne znam ni koju ću školu upisati, a kamoli kako će mi tamo biti! Svjesna sam da svi trebamo nekad u životu izaći iz svoje zone komfora i to će nam svima definitivno biti odlazak iz osnovne u srednju školu. Volim izazove pa se jednim dijelom i veselim, ali ne volim odvajanja, opraštanja, odlaske. Nisam spremna odvojiti se od svojih školskih prijatelja, nisam spremna oprostiti se od svojih profesora i nisam spremna otići iz svoje škole. Ne znam kako ću se boriti protiv tog straha, no znam da će moji prijatelji iz razreda uvijek biti tu za mene. Tijekom ovih osam godina postigla sam puno (i previše toga), no najvećim uspjehom smatram to što sam se toliko zbližila sa svojim prijateljima iz razreda. Poznajem puno ljudi koji se druže samo s jednim dijelom svog razreda ili pak samo s jednom osobom. Puno ljudi izvan škole ne priča sa svojim kolegama iz razreda, ne idu van, ne druže se, a ja s ponosom mogu reći da je moj razred moja druga obitelj. Hvala vam, 8. b!

- » vrlo zanimljiva
- » dosjetljiva i snalažljiva
- » otvorena za razgovor o mnogim temama
- » kreativna, obožava slikati i ima smisla za humor
- » pametna i zrela

- » organizatorica i vođa
- » rado pomaže drugima
- » istinski dobra i uvijek pozitivna
- » uvijek spremna dijeliti i obraniti drugoga
- » iskrena pa će ti uvijek reći što ju smeta

Bok svima! Ja sam **Marta**. Ime mi je dao tata jer mu se to ime sviđalo, a i pasalo je uz ime mojeg starijeg brata Marina. Ovo mi je zadnja školska godina u ovoj školi. U prvom razredu sam se jako veselila školi i novim prijateljima. Sjećam se da sam prvi dan škole bila jako nervozna i uzbuđena što ću upoznati ljude s kojima ću provesti sljedećih osam godina. Kao mala uvijek sam jako ozbiljno shvaćala ocjene pa bih se znala i rasplakati zbog onih loših. Mislim da se to i najviše promijenilo u ovih osam godina. Nakon osnovne škole zauvijek će mi u sjećanju ostati moj razred, učiteljice i razrednica koje su nas pratile tijekom našeg odrastanja i sazrijevanja. Nijedan trenutak ne želim izbrisati iz sjećanja jer smatram da su me i oni loši podučili nečim dobrom. Nadam se da ću se dobro uklopiti u srednjoškolsko društvo te da će mi se svidjeti u školi koju ću upisati. Svim svojim prijateljima iz razreda htjela bih reći jedno veliko HVALA. Hvala vam što ste bili veliki dio mog djetinjstva. Hvala vam što ste mi bili druga obitelj. Hvala vam što smo zajedno surađivali i podržavali jedni druge i u dobrim i u lošim trenucima. Nadam se da nas rastanak neće spriječiti u daljnjem razvoju i održavanju prijateljstva. Kada odem iz osnovne škole, posebno ću pamtiti maturalicu, prijatelje iz razreda, sve smiješne i tužne događaje te sve profesore. Smatram da je moj najveći uspjeh tijekom proteklih osam godina taj što nisam pala nijedan razred i što nisam dobila više od jedne jedinice. Iz škole želim zaboraviti na sav svoj stres i sve svoje loše ocjene i događaje. Sama pomisao da mi je ovo zadnja godina u osnovnoj školi i da idem u srednju me plaši. Bojim se da neću imati toliko dobre prijatelje kakve sam imala u osnovnoj školi ili da ih neću uopće imati, ali nadam se da neće biti tako. Za kraj bih htjela zahvaliti svim svojim prijateljima s kojima sam provela ovih lijepih i, kako se sada čini, kratkih osam godina jer su bili uz mene, tješili me kada sam bila tužna i nasmijavali me u trenucima kada mi je to bilo potrebno.

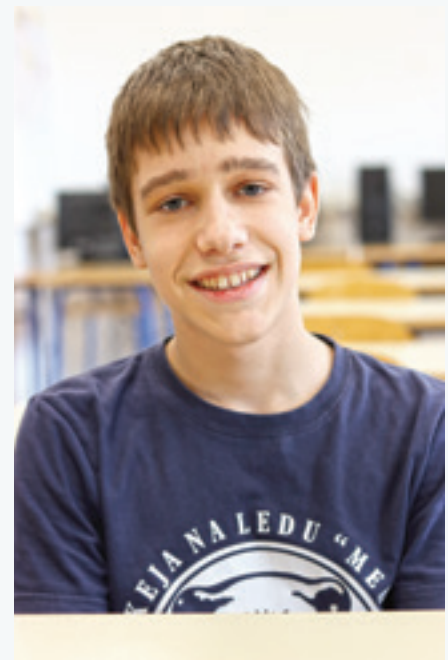
- » **pričljiva**
- » **uvijek nasmijana i vrlo društvena**
- » **vedrinom djeluje pozitivno na sve**
- » **zabavna i jedna od najsmješnijih osoba koje poznajem**

- » **izvrstan smisao za humor, duhovita**
- » **često se bori za ono što misli**
- » **ima predivan glas i najljepšu dugu kosu**
- » **daje najbolje savjete kada su potrebni**
- » **opuštena i smirena**

Ciao svima! Zovem se **Sven**. To sam ime dobio jer se od nekoliko odabranih imena baš ono sviđelo i mami i tati. Kad sam krenuo u prvi razred, bio sam veseo i ponosan. U razredu sam se osjećao dobro i brzo sklopio nova prijateljstva, iako do tada nisam poznao nikoga iz razreda. Iz današnje perspektive mogu reći da sam bio zaigran i da nisam ozbiljno shvaćao svoje obveze. Moji strahovi u školi uvijek su bili vezani uz pismene i usmene ispite jer uvijek imam tremu i zaboravim ono što znam. Da sada krećem u prvi razred, rekao bih sam sebi da se trebam više truditi i još ozbiljnije pristupiti učenju, pokušati se koncentrirati na ono što radim i manje se bojati ispita. Od prvog razreda najviše se promijenilo to što sam postao samouvjereniji, a sa sobom ću iz osnovne škole ponijeti puno lijepih prijateljstava za koja se nadam da će se održati i u budućnosti. Moj najveći uspjeh postignut tijekom ovih osam godina je prevladavanje nekih od strahova (iako me javni nastup još uvijek muči), a zaboravio bih poneke nepravde. Pri pomisli na srednju školu najviše me brine kako ću se snaći u novoj sredini, a to ću pokušati prevladati sklapanjem novih prijateljstava.

„Svi naši snovi mogu se ostvariti ako ih imamo hrabrosti slijediti.” Walt Disney

- » **duhovit**
- » **zabavan**
- » **otvoren za razgovor o različitim temama - zna puno o nekim stvarima i detaljima za koje nikad ne bih rekao da su istina**
- » **dobar**
- » **drag**
- » **brizan**
- » **uvijek rado dijeli svoje maramice**
- » **uvijek će ti dati ako ti nešto treba**
- » **pravi džentlmen**
- » **spreman za svaku situaciju**
- » **uvijek spreman pomoći ili objasniti**
- » **dobra osoba koja će ti pomoći oko svega**

Tko oni mi?

Bok, zovem se **Marko** i ime sam dobio po svome djedu. Kada sam krenuo u prvi razred, jako sam se veselio školi. Ušavši prvi put u razred, bio sam malo sramežljiv zato što je u njemu bilo jako puno nepoznatih osoba, sad mojih prijatelja. Kao prvaš nisam bio jako živahan. Također, nisam imao nikakvih strahova. Da sam si mogao nešto šapnuti u prvom razredu, sigurno bih si rekao da se malo više opustim. Od prvog razreda najviše sam se promijenio u fizičkom izgledu i imam drugačiji pogled na svijet. Kada odem iz osnovne škole, sa sobom ću ponijeti razna prijateljstva koja sam u njoj stekao. Najveći uspjeh u ovih osam godina je što sam zdrav i sportski aktivan. Nemam loših sjećanja na osnovnu školu. Najveća briga pri pomisli na srednju školu je kakvo će mi biti društvo u razredu. Ipak, kakvo god da bilo, usredotočit ću se na učenje jer ne učimo za školu, nego za život.

- » **sportskog duha**
- » **vrlo strpljiv**
- » **uporan**
- » **ima visok prag tolerancije na negativna ponašanja drugih**
- » **opušten**
- » **rijetko se ljuti**
- » **dobar sportaš**
- » **ima razumijevanja za druge**
- » **dobra osoba**
- » **skroman**
- » **u njegovom mi je društvu uvijek ugodno**
- » **smiješan**
- » **pametn**
- » **društven**
- » **rado pomaže drugima**

Zdravo, ja sam **Lara**. Dobila sam ime po glumici iz filma „Tomb Raider” - Lari Croft. Kad sam kretala u prvi razred, bila sam jako živahna i sretna djevojčica. Bila sam uzbuđena zbog škole i nadala sam se da ću upoznati puno novih prijatelja. Da mogu dati savjet samoj sebi kao prvašici, rekla bih si da budem samouvjerenija i društvenija. Smatram da sam se od prvog razreda jako promijenila, počevši od mog stila pa do mojih osobina. Zabavnija sam, pametnija te opuštenija. Osnovnu školu ću definitivno pamtiti po svojim prijateljima, profesorima, izletima i svim lijevim uspomena. Svojim najvećim uspjehom smatram to što sam svih osam godina zaključno imala pet te što sam bila relativno sretna. Kada završi osnovna škola, želim zaboraviti na sve loše trenutke, suze i sve ružne misli. Iskreno, pomisao na srednju školu me plaši jer mislim da neću naći prijatelje, to jest da se neću uklopiti u društvo. Također, mislim da ću biti psihički nestabilna zbog svega što me čeka (loše ocjene, usamljenost...). Naravno, nadam se da to neće biti tako. Za kraj mogu reći da sam ovih osam godina provela u divnom razredu s odličnim prijateljima te da svi zajedno dijelimo lijepe uspomene. Nadam se da ćemo svi ostati u kontaktu i da nećemo zaboraviti ovih osam godina tako lako.

- » **simpatična**
- » **zabavna**
- » **pričljiva**
- » **puna pozitivne energije**
- » **umjetnički duh**
- » **uvijek spremna pomoći**
- » **odličan smisao za humor**
- » **pametna**
- » **kreativna**
- » **divna osoba**
- » **u lošim situacijama mi popravi raspoloženje i ne mogu zamisliti svoj život bez nje**
- » **ima zarazan osmijeh**

Zovem se **Marko**. Učenik sam 8. b razreda Osnovne škole Grigora Viteza. Još kratko... jer čeka me opis u prvi razred srednje škole, čeka me novo poglavlje u mom životu. Sjećam se prvih dana u ovoj školi, straha i nelagodje zbog onog što me čeka jer nisam bio sretno što ostavljam vrtić i bezbrižne dane pune igre. Prve četiri školske godine brzo su prošle, a dolaskom u peti razred najviše sam se bojao novih i strogih profesora. Očekivao sam da će biti teško, da ću se morati jako truditi, ali danas mi je drago zbog toga. Da mogu šapnuti savjet sebi kao malom prvašiću, savjetovao bih si da više cijenim školu, da se ne bojim te da upamtim rečenicu: „Od kolijevke pa do groba najljepše je đачko doba!“ Osam je godina proletjelo. Bilo je lijepo i manje lijepo, zabavno, teško i lagano. Pamtit ću prijatelje iz razreda, a s nekima od njih nastavit ću se i dalje voziti biciklom po kvartu kao i do sada. A srednja? Ne znam što me čeka, no neću se bojati. Veselit ću se novom poglavlju!

- » živahan
- » pun energije
- » avanturističkog duha
- » zabavan u društvu
- » s njim se može stalno zabavljati
- » uvijek ima nešto novo i drugačije za ispričati pa je vrlo zanimljiv
- » uporan

- » srdačan
- » ako si postavi neki cilj, možete biti sigurni da će ga i ostvariti
- » dobar sportaš
- » primjer je da se uz puno truda može postići željeni uspjeh
- » dobar učenik koji se jako trudi

Ja se zovem **Alma**. Najčešće me zovu Palma. Mislim da bismo se svi u razredu trebali slagati. Najbolje se slažem s Lunom zato jer smo prijateljice. U slobodno vrijeme čistim po kući. Ne treniram ništa. Željela bih biti frizerka zato jer uvijek radim sestrama frizure. Razveseliti me može kad mi netko kaže da mi je prijatelj, a rastužiti me može kad mi se netko ruga. Ja sam jako dobra, pametna i svima pomažem. Ponekad sam stroga, bezobrazna pa i malo zla.

- » mirna
- » dobra
- » uvijek dobre volje
- » nikad se ne svađa
- » rijetko ima nešto protiv nekoga
- » tiha

- » uvijek spremna pomoći
- » ne boji se nikakvih zapreka na koje nailazi u životu
- » jako draga
- » zabavna

Pozdrav! Moje ime je **Vito** i ono je bilo mamina ideja. Kao prvašić sam bio malo zbunjen, ali veselio sam se školi. Bojao sam se da će mi gradivo biti teško. Sada bih si, kao prvašu, dao savjet da ne budem toliko zbunjen. Najveća mi je promjena u proteklih osam godina bila kada sam promijenio školu i došao u novi razred. Među svim događajima posebno ću pamtiti maturalac. Nadam se da ću se i drugih događaja iz škole dugo sjećati jer ih ne želim zaboraviti. Za kraj sa sigurnošću mogu reći da se bojim kako će proći upisi u srednju školu.

- » nepredvidljiv
- » zaigran
- » ima bujnu maštu
- » energičan

- » uvijek u nekoj akciji
- » spontan
- » humorističan na svoj način iako on to ne zna

Tko oni mi?

Bok! Ja sam **Morana**. U prvom razredu bila sam sramežljiva, ali veselila sam se školi. Osjećala sam se dobro u razredu, iako sam se bojala da se neću imati s kim družiti. Da mogu, sebi bih u prvom razredu rekla da budem opuštenija. Mislim da se od prvog razreda najviše promijenilo to što smo sada svi nekako bliži nego što smo bili prije. Posebno ću pamtit i neke smiješne događaje koji su se dogodili tijekom ovih osam godina. Svojim najvećim uspjehom smatram to što sam prošla na natjecanju iz engleskog jezika. Pri pomisli na srednju školu najviše me plaši to što ne znam kakvi će biti profesori, ali baš i ne mogu poduzeti nešto u vezi s tim. Mladost imamo da radimo gluposti, a starost da zbog njih žalimo.

- » zabavna
- » stalozena
- » na sve uvijek gleda s dozom optimizma
- » pametna
- » snalažljiva
- » opuštena
- » rijetko se svađa
- » dobroćudna
- » uvijek spremna obraniti nekoga
- » dobra prijateljica

- » pristojna
- » marljiva
- » kreativna
- » sposobna, može puno toga
- » mudra – naučila me da moram prvo upoznati osobu da znam kakva je
- » predivna osoba izvana i iznutra
- » uvijek me uspije nasmijati kad nisam dobre volje

Bok! Ja se zovem **Mak**, vjerojatno po cvijetu ili Maku Dizdaru. Prvi razred mi je bio jako zanimljiv i nekih se trenutaka sjećam i sada. Sjećam se kako se govorilo koji će razred ići kojoj učiteljici. Bio sam jako zadovoljan učiteljicom koju smo dobili. Sjećam se i prvog dana škole, kad je dio nas nakon nastave igrao vani lovice. Na početku mi je bilo sve nekako malo čudno, ali sam se prilično brzo uklopio i svi smo se sprijateljili. Zapravo, nisam imao puno strahova vezanih za školu jer sam jako htio ići u nju. Ipak, kad su počele ozbiljnije stvari i ocjene, bilo je teže voljeti ići u školu svaki dan. Svom bih prošlom, prvorazrednom sebi rekao da uživa u nižim razredima škole, pošto je dalje teže. Od prvog razreda do danas najviše sam se promijenio ja. Nije bilo prevelikih promjena u razredu, osim što je nekoliko učenika otišlo i nekoliko njih došlo. Ono što ću posebno „ponijeti”, to jest pamtit i, iz osnovne škole je društvo moga razreda. Možda nas je malo, ali nas je to više zbližilo i imam osjećaj kao da smo druga obitelj. Sjećat ću se i maturalca, pošto je malo toga bolje od izvrsne ekipe na super mjestu. Tijekom ovih osam godina, moji najveći uspjesi su osnovani školski bend koji je svirao u Tvornici kulture, filmska grupa s osvojenim nagradama te razna natjecanja na koja sam išao. Iskreno, ne bih ništa htio zaboraviti iz osnovne škole pošto su sve to neke vrste uspomena, a znamo da se i na greškama uči. Pri pomisli na srednju školu brine me hoću li se uklopiti, kakav ću razred dobiti i hoću li imati dovoljno vremena za sebe uz srednju glazbenu školu. U svakom slučaju, vjerujem da će sve biti u redu.

- » inteligentan
- » spreman svakome pomoći
- » uvijek raspoložen za zabavu i istraživanja
- » simpatičan
- » dobar prijatelj
- » teži što boljim rezultatima
- » dosjetljiv

- » ne boji se reći što misli
- » pametan
- » uvijek mu sve mogu reći
- » genij našeg razreda
- » jedna od najpametnijih osoba u našem razredu
- » razigran

Kako je bilo i kakvi smo bili na samim početcima

Tijekom razredne nastave štošta smo naučili, malo sazreli i lijepo se zabavljali. Prvi i drugi razred obilježili su trenutci provedeni u školi, a onda su u trećem razredu uslijedili posjeti Znanstvenom pikniku i Noći istraživača:

Dana 14. rujna 2014. bili smo na Znanstvenom pikniku. Radili smo vlastiti DNK. Vidjeli smo vodeni i magleni tornado. Pokazali su nam kako šibica drži ravnotežu žlice i vilice. Naletjeli smo na robotsku ruku i robotsku glavu. Vidjeli smo printer koji printa 3D piramidu od plastike i još mnogo toga. Jedva čekamo sljedeću godinu da opet sudjelujemo u znanosti.

» **Mak, Sven i Matej**

Odmarajući od znanosti, pekli smo štrudle, radili radio emisiju, brinuli o biljkama, gledali kazališne predstave i stvarali mnoštvo trajnih i lijepih uspomena. Također, naučili smo kako novac utječe na ljude:

Novac na ljude utječe loše zato što mogu postati ovisni. Ako si prebogat, želiš ga još i još. Novcem ne možeš kupiti ljubav.

» **Morana**

Zadnju smo godinu razredne nastave obilježili posjetima Hrvatskom narodnom kazalištu, Policijskoj postaji Trnje i Školskom muzeju koji nas je vratio u prošlost i darovao nam zanimljive snove:

Bio je utorak, išla sam spavati. Zaspala sam i došla u 19. stoljeće. Tamo sam sve poznavala, bila sam obučena u bijelu košulju i pregaču.

Prvi sat igrali smo srcohvat, to je ono kada pokušaš otkriti što drugi osjeća. Drugi sat hrvatski. Bio je čudan, sjedili smo u malim klupama i imali pločicu i kredu. Treći sat priroda. Radili smo sliku kralja Tomislava i čitali o njemu. Škola je gotova, zazvonilo je zvono. Ivana, moja prijateljica, išla je sa mnom kući da mi pokaže gdje živim, jer sam joj sve ispričala. Živjela sam u kolibici u selu. Unutra je mama kuhala ručak, tata nije bio na mobitelu, već je čitao novine, a ja sam u maloj sobici pisala zadaću.

Odjednom se samo čulo: „Muuuuu!“ Prepala sam se! Mislila sam da je počeo rat. Pogledala sam kroz prozor, a to je bila samo krava. Mama ju je muzla. Zatim mi je tata javio da me Ivan, Lorena i Sara traže, pitaju me hoću li ići van. Pristala sam. Kada sam otišla, počeli smo se igrati i raditi nered. Zatim sam se vratila kući, jeli smo umjesto kineske hrane puricu i mlince. Onda sam išla ubrati par jagoda za desert. Zatim smo išli na Šodericu da ulovimo ribu za sutra.

Nakon takvih putovanja shvatila sam da je na selu jako lijepo. Zatim sam išla spavati, sljedećeg jutra sve je bilo isto. Pa opet noć, zapravo dan, kad me mama iz sna probudila i samo rekla: „Škola!“

» **Lara**

Po čemu ipak najviše pamtimo svoje prve četiri zajedničke godine pročitajte u nastavku:

Razrednu ću nastavu najviše pamtiti po svojim prijateljima. Najdraži mi je dan bio kada se uključio alarm pa smo svi morali trčati iz škole, ali na kraju se ispostavilo da je to bila samo vježba.

» **Marko J.**

Razrednu ću nastavu pamtiti po nekoliko stvari koje su mi jednako važne. Kao prvo, izdvojio bih svoje učiteljice Antoniju Radoš i Spomenku Horvat koje su nas uvele u svijet škole i ulagale neizmjeran trud na nastavi i produženom boravku da nas uče na zanimljiv način, motiviraju da budemo bolji, usade radne navike i upoznaju s raznim drugim aktivnostima u kojima smo uživali. Kao drugo, istaknuo bih zajedništvo i prijateljstvo koje se u tim prvim danima izgradilo među nama učenicima, a koje traje i danas. Najveće vrijednosti koje sam u tom razdoblju ugradio u sebe su samostalnost, saznanje da se može uspjeti jedino vlastitim radom i da se za sve u životu treba potruditi. Događaj kojeg ću se uvijek sjećati dogodio se u prvom razredu tijekom produženog boravka. Tada sam bio jako živahan i zaigran pa sam se ljuljao na rukama držeći se za dva stola. Jedan od stolova je proklizao, a ja sam pao i razrezao bradu. Ne znam tko je bio više u šoku – učiteljica Spomenka ili ja. Ožiljak koji imam na bradi uvijek će me podsjećati na taj događaj.

» Sven

Razrednu ću nastavu najviše pamtiti po odličnoj učiteljici koju smo imali. Pamtit ću je po igrama koje smo igrali i svim projektima u kojima smo sudjelovali. U lijepom sjećanju će mi ostati i produženi boravak jer smo, osim pisanja zadaća i učenja, radili slikovnice, učili glagoljicu i išli van. Sjećat ću se izleta, pogotovo škole u prirodi u Crikvenici i Dugoj Uvali.

» Morana

Razrednu ću nastavu pamtiti po našim nezaboravnim izletima u Dugu Uvalu i Crikvenicu. Pamtit ću je po svojim prijateljima i kolegama koji su odlazili i dolazili, učiteljici Antoniji i svim smiješnim događajima. Sjećat ću se produženog boravka gdje smo s učiteljicom Spomenkom rješavali zadaće, učili glagoljicu i igrali razne igre. Nikad neću zaboraviti dan kada smo se rastajali od učiteljice Antonije i Spomenke.

» Iva

Sjećam se kako smo se svi tek počeli upoznavati u prvom razredu, a već smo bili složni. Škola u prirodi mi je bila vrlo zabavna te se čak i danas uz smijeh znam prisjetiti nekih trenutaka iz tog razdoblja. Učiteljica Antonija je vrhunska učiteljica koja nas je dobro odgojila. U razdoblju od prvog do četvrtog razreda privikavao sam se na školu, učio, poboljšavao svoje socijalne vještine te stjecao sve bolje i bolje prijatelje.

» **Mak**

Od prvog do trećeg razreda išao sam u Osnovnu školu „Suvag“, a zatim sam četvrti razred završio u Osnovnoj školi Jure Kaštelana. U Suvagu mi je bilo lijepo jer nas je bilo malo u razredu. Svi smo se znali iz vrtića jer smo išli u istu grupu. U sjećanju mi je ostao i posjet tadašnjeg predsjednika Ive Josipovića u drugom razredu. Naša profesorica Marija bila je stroga, ali dobra. U razredu smo se svi zajedno družili i lijepo slagali. Nakon trećeg razreda su rekli da se trebam prebaciti u redovnu školu te sam tako došao u Osnovnu školu Jure Kaštelana za koju me ne vežu baš lijepe uspomene, osim učiteljice Violete koja se jako trudila da se što bolje uklopim u razred.

» **Vito**

Nešto što će mi sigurno ostati u sjećanju je prvi dan škole. Tada sam upoznala većinu svojih prijatelja i razrednih kolega s kojima

se i danas družim. Također, uvijek sam se veselila tjelesnom jer smo tada igrali graničara. Sjećam se i naših maškara. Jedne je godine Mak bio vampir i povračao je. Sjećam se i naših izleta na Ključić Brdo i u Grad mladih. I naše su mi učiteljice ostale u lijepom sjećanju. Uvijek su bile uz nas i pomogle nam kada je pomoći trebalo. Jako sam zahvalna na takvim učiteljicama i zauvijek ću ih pamtiti.

» **Marta**

Nama je u razrednoj nastavi bila učiteljica Antonija - jedna od najboljih učiteljica koje sam upoznao. Odnosi među nama učenicima bili su malo drugačiji. Cure su se cijelo vrijeme svađale, a među dečkima su svađe bile rijetke, kratkotrajne i nebitne. Sjećam se kada smo zbog svađe dviju cura morali sjediti u kombinaciji cura - dečko, a to nam je tada bilo užasno jer se mi dečki s curama baš i nismo najbolje slagali.

» **Matej**

Razrednu ću nastavu pamtiti po prvom danu škole jer sam počela plakati pa mi je učiteljica Antonija rekla da podijelim razredu Kiki bombone. Također ću upamtiti dan rastanka s učiteljicom Antonijom. Bilo mi je jako teško oprostiti se od nje jer mi je bila jako draga i simpatična.

» **Lara**

Naši posebni školski uspjesi

U proteklih smo osam godina mnogo naučili te se u mnogočemu okušali i postigli zapažene rezultate.

Nagrade za film “JORUM”

(5. razred)

- » “Jorum” je na **54. reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva djece** u Makarskoj osvojio **1. nagradu stručnog žirija** odraslih i **3. nagradu** dječjeg žirija.
- » “Jorum” je na **International Youth Media Festival YOUKI** u austrijskom mjestu Wels osvojio **prvu nagradu, Grand Prize** u iznosu od 700 eura.
- » “Jorum” je prikazan na brojnim festivalima - Festivalu o pravima djece u gradovima diljem Hrvatske, u Bjelovaru na DOKUart film festivalu, u Osijeku na festivalu Filmska Runda te u Dubrovniku na filmskom festivalu djece i mladeži zemalja Mediterana. Vrhunac filma je uvrštavanje u inozemne filmske festivale - u Gruziji, Njemačkoj i Austriji. Na Abasha International Children and Youth Film Festivalu u dalekoj Gruziji prikazan je u konkurenciji od 200 filmova iz 36 država svijeta, u njemačkom gradu Hannoveru film je prikazan na Up and Coming International Film Festivalu. U ogromnoj konkurenciji od preko 3 000 prijavljenih filmova iz 54 države svijeta film o Jorumu ušao je u program festivala koji je sadržavao 85 filmova iz 37 država svijeta. Film je prikazan u Istanbulu na Universal Kids Film Festivalu.

Od 5. do 8. listopada 2016. u Makarskoj je održana **54. revija hrvatskog filmskog stvaralaštva djece**. Naša filmska ekipa Filmski vitezovi, pod vodstvom naših svestranih učiteljica, učiteljice matematike Ane Bajo i učiteljice Antonije Radoš, sudjelovala je s filmovima „Jorum“ i „Sestre“. Od 195 prijavljenih filmova i 83 filma sudionika Revije naš dokumentarni film „Jorum“ osvojio je 1. nagradu stručnog žirija odraslih i 3. nagradu dječjeg žirija.

Obrazloženje žirija: **Filmašima treba čestitati za svestrani prikaz dječaka s iznimnom osobnošću koji ima mnogo za ponuditi svojoj novoj zemlji.**

U Makarskoj smo, u hotelu Rivijera gdje smo stigli u srijedu 5. listopada oko 15:00 h, proveli četiri prekrasna dana. Išli smo na projekcije filmova, družili se s vršnjacima stvaraocima filmova, igrali se, zabavljali i lijepo provodili. Stigli smo jako uzbuđeni i željni uspjeha na Reviji, no ipak nas je ugodno iznenadilo i zateklo kad je naš „Jorum“ osvojio prvu nagradu stručnog žirija.

Tako je naš Jorum postao zvijezda ovogodišnje Revije u Makarskoj, a mi smo se vratili u Zagreb u subotu navečer oko 21:00 h sretni i veseli zbog postignutog uspjeha.

» **Antun**

(6. razred)

Priznanje za ljubazan razred

Potaknuti Svjetskim danom ljubaznosti počeli smo razmišljati o tome koliko smo ljubazni i tolerantni jedni prema drugima. Činilo se da za ljubaznost nemamo previše vremena pa smo,

suočeni s činjenicama, odlučili nešto poduzeti. Kada je netko bio tužan i trebao rame za plakanje, bili smo mu potpora. Kada je netko trebao pomoć, s veseljem smo pomagali. Čineći dobro i pomažući jedni drugima, učvrstili smo međusobne odnose te doprinijeli pozitivnim vibracijama u razredu, a dobili smo i posebno priznanje za ljubazan razred.

Nagrade za film "THE SEVEN"

(7. razred)

Dokumentarni film o nastanku školskog benda „The Seven“ osvojio je **drugu nagradu** stručnog žirija na **56. reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva djece!** Od 260 prijavljenih filmova, selekciju je prošlo njih 89, a nagradu je donio stručni žiri u kojem su bili: Maja Flego, savjetnica u Uredu pravobraniteljice za djecu, redatelj i snimatelj Boris Poljak te animatorica Petra Zlonoga.

Obrazloženje žirija: **Naizgled banalan film o jednom bandu, vještim filmskim postupcima postaje uzbudljivo filmsko djelo. Akteri filma koji se pred kamerom prirodno ponašaju doprinose dokumentarnom doživljaju filma. Osjeća se dugotrajan proces nastajanja benda.**

Film su napravili Luna, Sven i Mak pod mentorstvom naše razrednice.

Tadašnja se revija održavala u Bolu na otoku Braču. Na put smo krenuli u četvrtak 4. listopada 2018. autobusom do Splita. Kad smo došli u Split, trebali smo dva - tri sata pričekati katamaran pa smo prošetali centrom grada i fotkali neke super fotke. U Bolu smo bili smješteni u dva hotela. Mi smo bili u hotelu Bonaca, gdje su bili i naši novi prijatelji. Odmah smo išli na večeru, gdje je hrana bila predobra. Mogli smo birati što god. Nakon večere otišli smo na otvorenje i na prvu projekciju, od njih sedam. U sljedećih par dana gledali smo puno filmova, išli smo u disko, na poznatu plažu Zlatni rat, jeli smo finu hranu. Jedan smo dan imali fora radionicu na kojoj je pola djece sjedilo, a druga se polovica micala. Tako smo imali jednu minutu za upoznavanje s osobom prije nego što se promjene mjesta.

» **Sven i Mak**

Naši posebni školski uspjesi

Dokumentarni film „The Seven“ osvojio je **prvu nagradu na malom DOKUart filmskom festivalu u Bjelovaru!** Žiri u sastavu: Damir Čučić, Boris Poljak i Denis Hladiš je u konkurenciji od 46 prijavljenih dokumentaraca iz cijele Hrvatske nagradio film „The Seven“ prvom nagradom i novčanim iznosom od 3 000 kuna.

Dodjelu nagrade uveličao je i sam bend nastupom na Korzu.

Za vrijeme trajanja festivala od 6. do 12. listopada Luna Culjak pohađala je DOKUradionicu pod stručnim vodstvom višestruko nagrađivanih autora dokumentarnih i igranih filmova - Damira Čučića i Borisa Poljaka.

Od 6. do 12. listopada 2018. bila sam na radionici DOKUarta u Bjelovaru. To mi je bilo jedno prekrasno iskustvo iako je bilo jako naporno. Ujutro smo imali radionice ili snimanje, a nakon ručka i kraćeg odmora, radili bismo na montaži. Navečer smo išli u kino gledati dokumentarne filmove s festivala. Bilo je jako poučno i zabavno zato jer smo imali punu i kvalitetnu opremu s kojom još nisam radila pa mi je to bilo nešto novo. Poanta svega bila je da svi prođemo sve dijelove nastanka filma, od smišljanja scenarija do montaže, te da na kraju snimimo jedan dobar dokumentarac koji se prikazuje u kinu zadnji dan festivala. Imali smo zadanu temu – školovanje, koja nam se na početku nije sviđala jer smo mislili da će biti dosadno. Sljedećeg je dana jedan od voditelja doveo dvije starije gospođe, Slavicu i Maricu koje su nam bile protagonisticke. Nakon dužeg intervjua s njima odlučili smo kako će film izgledati. Svatko je probao snimati kadrove, snimati i slušati zvuk te montirati. Meni je bilo najzanimljivije snimanje kadrova i zvuka zato jer smo imali odličnu kameru, a i poznajem voditelja koji nas je učio kako snimati. Zvuk je bilo fora snimati zato jer smo imali pecaljku i mikrofona na njoj. U nekim kadrovima morali smo ležati s tom pecaljkom, u nekima stajati na jednoj nozi, visjeti s neke fotelje, stajati na nekom stolu, a sve to zato jer se pecaljka nije smjela vidjeti u kadru. Na kraju je film završen i prikazan zadnji dan u kinu. Bilo mi je prekrasno. Naučila sam puno toga i upoznala puno novih ljudi kojih ću se zauvijek sjećati. Stvarno smo se jako zblížili i sprijateljili i nikad neću zaboraviti kako smo svi plakali kad smo shvatili da je kraj. Drago mi je što sad znam toliko novih stvari o kameri i mikrofona te općenito o stvaranju filma. Jedva čekam to primijeniti u našoj školskoj filmskoj grupi. Nadam se da ću snimiti neki dobar film pa da i sljedeće godine mogu ići na DOKUart.

» Luna

Najveći osobni uspjeh ostvario sam kada smo kao filmska grupa za film pod nazivom „The Seven“ osvojili drugu nagradu žirija na 56. reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva djece na Braču i nagradu na malom DOKUartu u Bjelovaru. Film je prikazan u kinima na Festivalu prava djece, a vidjeli su ga moji prijatelji iz drugih škola.

» Sven

Nastup benda u (7. razred) Tvornici kulture

Neki od nas bili su članovi školskoga benda „The Seven“ koji je nastupio na Supervalu – prvom koncertu školskih bendova u Tvornici kulture! „Imam osjećaj da će ovo proći genijalno i ne želim se uopće bojati. Baš se veselim!“ tim je povodom izjavila Luna, a Mak ju je nadopunio: „Ja imam osjećaj kao da me uopće nije briga. Naravno, super mi je ovo, ali nemam toliku tremu!“

Tijekom ovih osam godina bio sam na mnogim natjecanjima na kojima sam postigao dobre rezultate. Ipak, sva ta natjecanja su nebitna u usporedbi s mojim najvećim školskim postignućem. Naš školski bend svirao je u velikoj dvorani Tvornice kulture ispred tisuću ljudi. Taj mi je dan bio jedan od najboljih, ako ne i najbolji dan moga života. Pjesme koje smo svirali bile su fenomenalne, kao i atmosfera, te sam bio ponosan. Sviranje rock pjesme na koncertu punilo me nekakvom energijom koju nikad prije nisam osjetio.

» Mak

Nagrada za film “DRUGO LICE”

(8. razred)

Filmska grupa naše škole osvojila je **prvu nagradu** ocjenjivačkog suda djece na **Reviji hrvatskog filmskog stvaralaštva djece** za film „Drugo lice“ u kategoriji TV reportaža.

Obrazloženje žirija: “Film nas je naučio kako mnoge osobe koje znamo mogu imati sasvim neuobičajene hobije ili navike za koje uopće nismo svjesni. Nadamo se kako će profesorica i njen suprug motorima obići svijet, a filmskoj ekipi čestitamo na odličnom filmu, a posebno na kombiniranju kadrova filma i fotografija putovanja bračnog para.”

Od 3. do 6. listopada 2019. u Sisku se održavala Revija hrvatskog filmskog stvaralaštva djece na koju je prošao i film naše filmske skupine pod nazivom “Drugo lice”. Prvi dan Revije bio je četvrtak, no profesorica Ana Bajo i ja smo, kako bismo što manje izostale iz škole, krenule na nju u petak nakon nastave. Brzo smo stigle te smo odmah s jednom od grupa krenule u organizirani razgled Siska. Kasnije popodne su bile neke radionice, koje nam se nisu svidjele, a nakon njih smo otišle u potragu za palačinkama. Kako smo našle samo jednu slastičarnicu, a tamo nije bilo palačinki, odabrale smo neke fine kolače i pojele njih. Navečer je bio diskoteka koji se meni nije svidio, no mislim da je to isključivo zato što sam imala jako visoka očekivanja. Neka mlađa djeca su plesala, a ja sam prepoznala jednog dečka kojeg sam znala otprije pa smo se mi družili. Sljedeći dan su cijeli dan bile projekcije. Filmovi su mi se jako svidjeli, pogotovo jer sam tjedan dana prije Revije bila u Velikoj Gorici na Smotri gdje filmovi nisu bili tako dobri. Svidjelo mi se to što nije bilo puno igranih filmova s lošom glumom i dokumentarci su bili zanimljivih tema. Zadnji dan je bilo proglašenje najboljih filmova, a naš film je osvojio prvu nagradu!

» Luna

Nagrada za najbolji razredni spot

(8. razred)

U školskom projektu **Povezani zajedništvom** osvojili smo prvo mjesto za izradu video spota na školsku himnu te za nagradu dobili ulaznice za odlazak u Adrenalinski park! Još smo jednom pokazali kako zajedništvom možemo lakše stići do željenog cilja.

Odlazak u adrenalinski park Amazinga

Svaki razred u našoj školi napravio je spot na temu himne škole, video u kojem je svaki učenik iz svog razreda pokazao svoj talent

crtajući, pjevajući, plešući, svirajući... Bile su tri kategorije i u našoj smo pobijedili mi. Nagrada je bio odlazak u adrenalinski park Amazinga. Tamo smo bili dva sata i bilo nam je jako zabavno. Prvih sat vremena smo skakali na trampolinima. Na njima smo igrali odbojku, košarku, graničara... Drugih sat vremena smo igrali razne igre i bili na 9D-u. Većini je najdraža igra bila Laser Tag. Dan poslije nas je sve boljelo, ali nije nam bilo žao što smo išli.

» **Morana**

Pojedinačni uspjesi

Moj najveći uspjeh u proteklih osam godina je prolazak na HIPPO županijsko natjecanje iz engleskog jezika u 7. razredu.

» Morana

Moj najveći školski uspjeh u ovih osam godina bio je odlazak na županijsko natjecanje iz geografije.

» Marko J.

Moj najveći uspjeh je sudjelovanje u Erasmus projektu i odlazak u Irsku. Taj projekt mi je pružio priliku da steknem nove prijatelje i upoznam se s drugačijim tradicijama i kulturama.

» Iva

Jedan od uspjeha bilo je putovanje u Irsku. To je bilo moje prvo putovanje avionom. Također, jedan od uspjeha mi je bio kada smo nastupali s bendom i kada smo Mak i ja sudjelovali u emisiji Kod nas doma. Svi ti uspjesi ostali su mi u lijepom sjećanju i zahvalna sam što su oni dio mog odrastanja.

» Marta

Moj najveći uspjeh je sudjelovanje u Erasmus+ projektu. Upoznala sam puno novih ljudi, stvorila mnoga prijateljstva i upoznala irsku

kulturu i običaje. Za mene je to sigurno nezaboravno iskustvo i jako sam sretna što sam sudjelovala u tom projektu.

» Lara

U ovih osam godina otišao sam na puno natjecanja. Možda nekada rezultati nisu bili najbolji, no svejedno se ponosim sobom. Od prvog do četvrtog razreda većinom sam išao na natjecanje Klokan. Osvojio sam prvo mjesto u državi na Brainobrainu (također je riječ o matematičkom natjecanju) i to mi je jedan od najvećih uspjeha u životu. Jedne sam godine otišao i na županijsko natjecanje iz geografije, a dva puta sam bio jako blizu da prođem na županijsko iz matematike (što je jako teško).

» Matej

Smatram da se treba ponositi i malim stvarima tako da sam ja ponosna na svaku priredbu na kojoj sam dobila neku veću ulogu ili sam ju vodila, na svaki intervju koji sam odradila vezan za školu i na svaku pohvalu koju sam dobila od profesora. Nije potrebno sada sve nabrajati, no moglo bi se reći da sam bila stvarno uspješna. Najviše se ponosim uspjesima koje sam ostvarila s filmskom grupom i bendom. Osim toga, osobnim uspjehom smatram i prekrasne odnose s prijateljima i djelatnicima škole.

» Luna

Zajedništvo u humanitarnim akcijama

Humanitarne akcije jako su važne jer njima pomažemo siromašnima i svima koji su u nevolji. Odlučili smo tako pomoći drugima uključivanjem u akciju 7 po 7 u kojoj smo prikupili preko tisuću kuna i pomogli svojim vršnjacima. Jedne smo godine odlučili pomoći djevojčici iz Afrike kako bi mogla ići u školu. Želim vas potaknuti da i dalje pomažemo jedni drugima jer zašto ne bismo dali nešto sitno ako imamo.

» Marko J.

(3. razred) Kolajna ljubavi

U ožujku 2015. godine sudjelovali smo u humanitarnoj akciji za sirotište svetog Ante u Songei, gradu afričke države Tanzanije. Cilj akcije bio je osvijestiti nas o životu naših vršnjaka u sirotištu. Prigodni su program započeli volonteri i osnivačica udruge Kolajna ljubavi Ivana Marasović kratkim filmom kojim su predstavili rad udruge i život djece u sirotištu. Vrhunac predstavljanja bilo je pjevanje Dinamove himne u izvedbi malih Afrikanaca koju su uvijek pjevali posebno za ovu prigodu. Donacije su se skupljale prodajom palačinki, starih časopisa, fotografija, kasicama te sudjelovanjem u malonogometnom turniru. U pauzama između utakmica plesao se masovni ples uz afro ritmove. Akciju je podržao i bivši nogometaš Dario Šimić koji je bio jedan od donatora. Akcijom smo, zajedno s ostalim učenicima naše škole, prikupili 4 400,00 kuna te time pokazali veliko srce.

“7 po 7, kvadrat po kvadrat, za siguran dječji korak”

(5. razred)

Učenci i roditelji uključili su se u humanitarnu akciju povodom Dana škole u kojoj su se prikupljala sredstva za razminiranje područja u blizini Osnovne škole „Komarevo“ blizu Siska. Zajedno sa svojim roditeljima prodavali smo biljke i oslikane čaše te kao razred prikupili 685,00 kuna.

Bila je to humanitarna akcija pod nazivom **7 po 7, kvadrat po kvadrat, za siguran dječji korak**. U toj humanitarnoj akciji pomagali smo Osnovnoj školi „Komarevo“ kako bi se razminirala područja oko nje. Prodavanjem oslikanih čaša prikupilo se dosta novca. Bilo je puno lijepih čaša. Kupio sam jednu koja je oslikana crvenom i narančastom bojom. Drago mi je da sam kupio tu čašu i tako sudjelovao u toj akciji. Humanitarna akcija super je prošla i svi smo bili sretni što smo pomogli Osnovnoj školi „Komarevo“.

» Marko N.

Zajednički izleti

Naši zajednički izleti

Često smo sa školom išli na izlete i uvijek su, iz nekog razloga, bili jako dobri. Ne znam jesu li bili dobri zbog društva, zato što su bili dobro organizirani ili zbog kombinacije toga dvoga. Najčešće smo išli krajem nekog tjedna u toplijim mjesecima kada više nismo trebali toliko brinuti o školi.

» Matej

1. razred

U prvom razredu išli smo u Grad mladih, Lužnicu, Ključić Brdo i Ogulin.

2. razred

U drugom smo razredu išli u Kezele, Krapinu, Botanički vrt i Ogulin.

3. razred

U trećem razredu išli smo u školu u prirodi koja je bila u Crikvenici.

4. razred

U četvrtom smo razredu posjetili Školski muzej, a u školu u prirodi smo išli u Dugu Uvalu.

Jedno od meni najdražih putovanja s razredom, osim maturalca, bio je izlet na Brijune. Vrijeme je bilo lijepo. Uživali smo u šetnjama uz more. Bilo mi je zabavno voziti se malim vlakićem do svake destinacije koju smo morali obići. Zanimljivo mi je bilo vidjeti auto Josipa Broza Tita te muzej koji je djelomice bio posvećen njemu. Najzabavnije mi je bilo prolaziti kroz golf terene i zoološki vrt. Sve su životinje u tom vrtu bile egzotične. Nekoliko vrsta tih životinja nisam nikad ranije vidio. Jedini problem bila je cijena. Sve je bilo prilično skupo, a pogotovo sladoled u zoološkom vrtu (cijene su bile čak do 50 kuna).

» Mak

Zajednički **izleti**

5. razred

Zotter i Graz

Tog su svibnja svi učenici viših razreda OŠ Grigora Viteza koji idu na dodatnu nastavu iz njemačkog jezika bili na izletu u Grazu. Posjetili smo tvornicu čokolade Zotter i to mi je bio jedan od najboljih izleta.

Kad sam tek vidio tvornicu, malo sam se razočarao jer sam mislio da će biti veća, ali onda smo ušli unutra i shvatio sam da i nije baš tako mala. Razgledavanje smo započeli gledanjem filma u kinodvorani i saznali da je tvornica **Zotter** osma najbolja tvornica u svijetu. Nakon filma smo dobili žlice koje smo mogli koristiti za isprobavanje čokolada. Prva koju sam probao je bila najodvratnija čokolada koju sam ikad pojeo. Saznali smo i da su u ovoj tvornici smislili 365 novih vrsta čokolade. Mene su se najviše dojmile bijela čokolada i čokolada od voća.

» Matej

Kada smo stigli, vidio sam jednu neobičnu zgradu koja nije bila tako visoka. Čudilo me kako je sva ta čokolada stala unutra. Ubrzo sam shvatio zašto je tvornica izvana tako niska i mala - zato što se sva proizvodnja događala ispod zemlje. Isprobavali smo razne vrste i razne okuse čokolade. Većina je bila dobra, osim onih s okusom ribe, feferona i 100 % kakaa. Na putu do autobusa vidjeli smo groblje čokolada. Jedna čokolada bila je od kikirikija i kečapa. Fuj!

» Mak

Jedan od dražih izleta bio mi je odlazak u Graz. Išli smo u tvornicu čokolade gdje smo mogli probati gotovo svaku čokoladu. Nakon toga smo išli prošetati gradom te smo dobili sat vremena za samostalan shopping i šetnju po jednom dijelu grada. Bilo mi je fora hodati sa svojim dvjema prijateljicama po nepoznatom gradu i zato mi se ovaj izlet posebno svidio.

» Morana

Dobili smo neki stroj sličan kalkulatoru u koji smo, kad bismo došli do neke čokolade, trebali upisati broj te čokolade. Kad bismo upisali broj proizvoda, stroj bismo stavili na uho i neka bi nam žena na hrvatskom počela pričati o tom proizvodu. U tvornici smo prvo probali najodvratniju čokoladu koju sam ikad pojela. Ta čokolada nije imala nimalo šećera. Kad su sva djeca probala tu čokoladu misleći da će biti ukusna, počela su brisati čokoladu te ubruse bacati u smeće. Nakon te grozne čokolade zasladili smo se komadićima slatkih čokolada koje nismo više bacali u kante za smeće.

» Marta

Kada smo ušli, krenuli smo u prostoriju u kojoj nam je vodič pričao o tvornici. Gledali smo i film na njemačkom i engleskom jeziku. Kada je film završio, izašli smo i otišli tamo gdje se rade čokolade. Jeli smo čokolade. Bile su jako fine. Samo mi jedna čokolada nije bila fina jer je bila jako gorka. Zabavila sam se s prijateljima i provela jako lijep dan na izletu.

» Alma

Meni je u tvornici čokolade Zotter bilo jako zanimljivo i zabavno. Također, to je bio dan u kojemu sam pojela najviše čokolade u svojem životu. To je za mene bila prava avantura.

» Lara

Varaždin

U svibnju 2017. bili smo na izletu u Varaždinu. Obišli smo Gradsko groblje, Stari grad te posjetili izložbu Svijet kukaca u palači Herzer. Nakon obilaska Varaždina uputili smo se prema Aqua cityju gdje smo imali ručak i slobodno vrijeme za igru.

Irska

Četvero učenika našeg tadašnjeg razreda (Iva, Marta, Lara i Antun) sudjelovalo je u Erasmus projektu. Krajem svibnja 2017. godine putovali su u Irsku u grad Claremorris.

Zoološki vrt

U petak 9. lipnja posjetili smo novouređeni Zoološki vrt. Prisustvovali smo i hranjenju životinja – riba i morskih lavova.

6. razred

Krk

Moj najdraži izlet bio je jednodnevni izlet na Krk. Došavši na Krk, krenuli smo u obilazak. Vozili smo se brodom prema otočiću Košljunu i razgledali franjevački samostan. Nakon povratka s Košljuna išli smo u Bašku gdje smo ručali. Nakon ručka slijedilo je kupanje zbog kojeg smo bili jako sretni. More je bilo osvježavajuće. To mi je bilo jedno od najzabavnijih kupanja u moru jer

smo se prijatelji i ja dodavali loptom i bili smo u vodenom parku bez plaćenih ulaznica. Na kraju smo posjetili Jurandvor te vidjeli Bašćansku ploču i crkvu svete Lucije. Krećući za Zagreb, svi smo bili pomalo tužni, ali nam je bilo drago što smo bili na još jednom izletu za pamćenje.

» Marko N.

Salzburg

U petak 19. listopada 2018. išli smo sa školom u Salzburg u sklopu terenske nastave njemačkog jezika. Išli smo autobusom i ukupno smo se vozili 12 sati. Digla sam se jako rano ujutro (oko pola pet). Od uzbuđenja nisam osjećala umor. U busu smo: jeli, zabavljali se, slušali muziku, pričali... Kad smo stigli u Rudnik, prvo su išli peti i šesti razredi, a mi smo bili u parkiću. Oni su završili pa je došao red na nas. Morali smo za zaštitu obući smeđe, široke hlače i bijelu, široku kutu. U rudniku je bilo super jer smo se prvo vozili vlakom, a onda smo se spuštali niz nekakve tobogane. Nakon Rudnika smo išli u grad i dobili smo malo slobodnog vremena da nešto kupimo. Mi smo išli u McDonald's i u Starbucks i bilo je super. Nakon šopinga smo se vratili u Zagreb.

» Marta

U petak rano ujutro peti, šesti, sedmi i osmi razredi krenuli su u Salzburg. Bili smo jako umorni, no lako smo se probudili od uzbuđenja. Put je trajao šest sati, i svi smo stali u jedan autobus, pošto su išli samo oni koji idu na njemački. Prvo smo krenuli u Rudnik soli i u keltsko selo, odmah pokraj Rudnika. Keltsko selo je prilično malo, no lijepo je pokazalo život tog plemena. Svi smo, ipak, željno iščekivali Rudnik. Nakog nekog vremena trebali smo obući zaštitnu odjeću te smo došli ispred Rudnika. Bili smo na nekom čudnom vlakom i nakon što smo svi sjeli, ušli smo u Rudnik. Malo smo se vozili pa smo stali i gledali filmiće o nastajanju Rudnika i vladavini nad njim. Dalje smo hodali i u jednom trenutku iz Austrije ušli u Njemačku. Čak smo i vidjeli jedan propali prolaz. Probali smo najslaniju vodu i išli smo preko slanog jezera

s brodićem. U malom prostoru tog jezera je bio skoro pa mrkli mrak, no u pozadini se čula neka smirujuća, malo čudna muzika. Tamo smo bili par sati i, sve u svemu, bilo je to fenomenalno iskustvo. Za razgledavanje Salzburga nismo imali puno vremena, no stigli smo sve obići. Putem natrag je puno djece spavalo i vratili smo se u ponoć.

» Mak

19. listopada 2018. učenici njemačkog jezika viših razreda naše škole išli su u Salzburg. Krenuli smo u 6.00 ujutro. Prvo smo išli u Rudnik soli pokraj Salzburga. Tamo smo se vozili vlakom, brodićem i spuštali niz tobogane. Probali smo i slanu vodu te puno toga naučili. Nakon toga smo išli u Salzburg i posjetili jedan od pet glavnih trgova. Imali smo i pola sata slobodno. Većina nas je to vrijeme iskoristila za odlazak u Starbucks. Nakon toga smo krenuli natrag u Zagreb. Vratili smo se oko 23.00 sata.

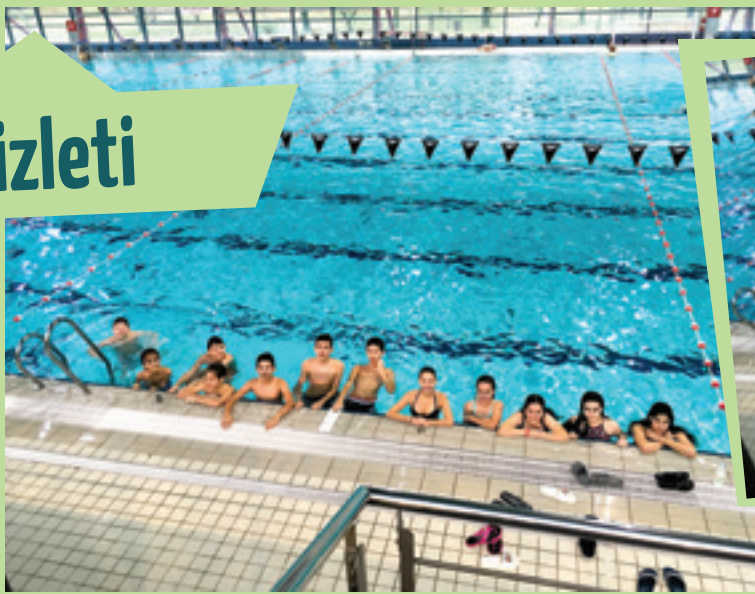
» Morana

U petak 19. listopada s profesoricom iz njemačkog išli smo u Salzburg. Tko ne zna, Salzburg je veliki grad u Austriji i jednim dijelom je i u Njemačkoj. Jedino mi se nije sviđelo to što smo se morali jako rano ustati, ali nema veze zato jer je bilo super. U busu je bila dobra atmosfera, zezali smo se i puštali muziku. Kada smo došli u Salzburg, išli smo u tamo poznati Rudnik soli. Tamo je bilo odlično jer smo se mogli voziti vlakom i spuštati se niz tobogan. Kasnije smo malo šetali gradom i imali smo malo slobodnog vremena da si kupimo nešto kao, primjerice, suvenir. Kada je sve to završilo, morali smo se vratiti kući.

» Marko

Zajednički izleti

Bazen Utrine

U četvrtak 22. studenog išli smo s razrednicom i nekim roditeljima na bazen Utrine. Bilo nam je baš fora. Ja sam ljubitelj toplih bazena i mora, općenito svih vrsta voda, pa me brinulo hoću li se moći kupati duže od 10 minuta. Društvo čini čuda tako da sam se kupala jako dugo, dapače svi smo, iako nije svima bilo toplo. Utrkivali smo se, prskali...Ivu je uhvatio grč pa ju je jako boljelo, ali mi cure smo je nasmijavale pa joj je bilo lakše. Nakon nekog vremena ipak je postalo prehladno za moj ukus (a i Larin). Lara i ja smo izašle iz bazena i sjele ispod vrućeg tuša. Poslije nam se pridružila i Iva. Na kraju nas je neka teta potjerala (s razlogom,

mislim da smo svu vodu potrošile) pa smo otišle sušiti kosu i oblačiti se. Dok smo svi sušili kosu, Viti je eksplodirala utičnica. Redar se poprilično naljutio, ali je Vitina mama sve sredila. Oko 17 sati došle su Matejeva i Makova mama po nas pa smo svi otišli doma.

» Luna

22. studenog išli smo na bazen Utrine u Zagrebu. Išli smo s roditeljima i razrednicom. Na bazenima nam je bilo super iako su bili malo hladni. Vratili smo se oko 17 sati.

» Sven

Trsat i Mošćenička Draga

I u lipnju 2019. bili smo na izletu. Prvo smo posjetili svetište Trsat i trsatsku gradinu odakle se pružao prekrasan pogled. Nakon toga smo prošetali Opatijom. Vidjeli smo poznati opatijski lungomare, parkove, hotel Kvarner te vilu **Villa Angiolina** s prekrasnim parkom. Uslijedili su ručak te kupanje u Mošćeničkoj Dragi.

8. razred

Zajednički izleti

Maturalac - kruna svih izleta

Tog 17. rujna 2019. krenuli smo na maturalac u Seget Donji kraj Trogira. Na maturalac je išao samo moj razred s profesoricama Anom Bajo i Ivonom Lolić. Moram priznati da su moja očekivanja prije maturalca bila jako niska, ali mi je na kraju bilo vrhunski, kao i svima drugima. Bilo mi je dosadno kada smo tek krenuli i mislila sam da će biti baš bez veze, a nisam ni očekivala kako se sve to brzo može promijeniti. Pustila sam omiljenu glazbu na slušalice i uživala pa sam odmah bila bolje volje.

Vozeći se prema kampu u Segetu Donjem, stali smo u Zadaru – jednom od meni omiljenih gradova u Hrvatskoj. Bila sam presretna i tad već puna života. Obišli smo centar, crkvu svetog Donata, Kalelargu, Pozdrav Suncu i Morske orgulje.

Nakon Zadra, uputili smo se prema resortu Eklata u Donjem Segetu kraj Trogira. Ako ne znate što je to, Luka Bulić vam može reći jer je snimio jedan bullhit baš o ovom našem hotelu. Kada smo stigli u hotel, dobili smo najboljeg animatora ikad! Zove se Dino i bio je presmiješan i zabavan te sam odmah znala da će ovo biti vrhunski, iako sam bila skeptična u vezi soba. Nakon razgovora s Dinom otišli smo u te sobe. Nisu bile nešto posebno, ali bilo je fora jer nas je bilo puno, to jest nas šest cura u tom jednom apartmančiću. Brzo smo se presvukli u badiće i otišli se kupati u more. Iako nam je bilo hladno, dugo smo se kupali, hrvali, loptali, a kada smo otkrili da imamo i odbojkaško igralište na pijesku, nitko nije bio sretniji od nas! Dugo smo igrali odbojku i svi smo se dobro držali, ali pobjedu u igri cure – dečki ipak su odnijele cure. Spremili smo se za večeru i pojeli, a zatim imali disko. Disko je bio skroz lud i neopisivo sam uživala. Prva mi je noć u disku bila najbolja! Atmosfera je bila izvrsna i vesela, isto kao i muzika, a također sam imala dobru ekipu. Dapače, svi smo imali dobru ekipu jer smo se kao razred tako dobro slagali da profesorice nisu mogle vjerovati. S nama je bilo puno drugih škola, ali nismo imali preveliku potrebu

družiti se s njima jer smo imali jedni druge. Nakon diska smo svi otišli u jednu sobu i tamo dugo pričali.

Sljedeće jutro - tjelovježba. Nikome to nije bilo milo, ali je završila masažom pa se moglo preživjeti. Taj dan su nam u programu bili Šibenik, NP Krka i Sokolarski centar. Prvo smo išli u Sokolarski centar i bilo je jako zanimljivo i jednostavno prekrasno. Tamo su bile žive prelijepi ptice, a najviše su me se dojmile sove. Tako su bile lijepe i graciozne, izgledale su tako mudro s tim ogromnim očima i još su k tome mekane! Svima nam se svidio taj centar. Imali smo zanimljivog voditelja i te ptice su bile s nama, a ne u nekakvom kavezu kako sam ja to očekivala. Zatim smo išli u NP Krka gdje smo svi umrli. Ne toliko od dosade koliko od sunca. Bilo je jako vruće i to što su ti slapovi toliko lijepi, stvarno nije pomoglo. Na kraju smo bili u Šibeniku. Razgledali smo grad, poslikali se te imali malo slobodnog vremena.

Vratili smo se jako umorni, ali smo svejedno otišli na kupanac jer nam je more bilo doslovno ispod prozora. Navečer je ponovno bio disko, ne tako dobar kao prvu večer, ali bilo je fora, jednako kao i druženje nakon diska u sobama. Jako mi se svidjelo što bismo svaku večer bili svi zajedno u našem apartmanu i pričali. Bez televizije, bez mobitela, bez da je itko isključen. Sznala sam toliko puno o prijateljima iz razreda, za koje sam mislila da ih u potpunosti poznam, da sam ostala šokirana. Naravno, sve su to bile pozitivne stvari i drago mi je da smo se svi još bolje upoznali i još više zblížili. Treći dan je bio slobodan. Imali smo doručak tek u devet, a onda smo nakon njega išli na streličarstvo. To je bilo zanimljivo, iako nam nije svima išlo. Kasnije je većina išla bicikli-

rati, a Iva, Vito i ja smo ostali u sobi jer nam se nije vozilo. Kad su se oni vratili, otišli smo na plažu gdje su nas čekali kajaci. Bilo je jako zabavno! Marti i meni je išlo odlično jer je Marta veslala, a bila je prije par godina jedno ljeto u školi veslanja. Maku i Svenu je isto išlo odlično jer imaju zajedno otprilike 50 kila pa se nisu baš potapali ili rušili. Jankoviću i Antunu je bilo malo teže jer je Antun teži od Jankovića i po pravilima je on trebao veslati, no veslanje je bilo velika Jankovićeva želja. Nakon par padova ipak je završilo tako da je Janković nezadovoljno sjedio iza, dok ih je Antun vozio. S druge strane, Novak i Matej bili su dobro raspoređeni, nisu bili preteški i slijedili su upute, no iz nekog su razloga ti dečki pali više puta nego što su zamahnuli veslom. Kada bi se čuo pljas!, svi smo znali - to su Novak i Matej pali. Ipak, svi smo se sigurno vratili na plažu i onda smo htjeli ići na sofuu koju gliser vuče po moru. Skupilo se nas devetero i krenuli smo. Mislili smo da nas je puno pa nećemo ići brzo, ali smo za čas već klizili po moru. Bila je ludnica i svi smo vrištali, derali se, uživali! Matej je ispao, ali nije mu bilo ništa. Nastavili smo se voziti i bilo nam je vrhunski. Na kraju je kao i uvijek slijedila odbojka, a navečer disko.

To nam je bila zadnja večer i odlučili smo se izvrsno provesti. Svi smo plesali na sve, svi smo pjevali sve pjesme, čak i one kojima nismo znali riječi. Nije bilo dopušteno sjediti ili stajati po strani. Kasnije smo skoro cijelu noć bili budni i družili se. U neka doba pred jutro smo svi zaspali i to zajednički na podu! Nama je bilo fora,

ali našim leđima nije. Sada nas sve boli barem neki dio tijela jer nismo svi spavali kao Morana, kraljica, koja je sama legla na kauč dok smo svi ležali na podu. Bilo je i onih koji su, poput Novaka, spavali na odbojkaškoj lopti u hodniku na pločicama.

Sljedeće smo jutro znali da nam je zadnji dan pa smo bili tužni jer odlazimo. Nakon doručka i pakiranja stvari krenuli smo prema Zadru gdje smo imali organizirani ručak, a onda smo išli na Plitvička jezera.

Plitvice su meni prekrasne, no ne onoliko koliko svi govore da jesu. Tamo nam je pak bilo prehladno i svi smo se smrznuli. Obišli smo pola jezera te nas je onda autobus pokupio. Sjedila sam u autobusu i razmišljala kako mi je bilo prekrasno, kako sam kvalitetno provela četiri dana s osobama koje volim i kako sam se još više s njima povezala. Shvatila sam kako mi je bilo dobro i kako sam uživala, shvatila sam koliko mogu biti sretna što nam je bilo tako odlično. Bila sam zadovoljna ovim maturalcem vjerojatno više od bilo kog drugog. Upalila sam glazbu i zaspala. Zadovoljni, prehladeni, sretni i s bolovima u leđima, krenuli smo natrag prema Zagrebu.

» Luna

Na povratku, u autobusu, nastala je zajednička pjesma koju je započela Marta Čavar, a dovršili svi ostali:

**8.b smo mi,
Na maturalac smo išli svi.
U utorak krenuli smo na put,
A na putu jeli pringles ljut.
Pjesmice smo puštali,
A uz njih smo super guštali.**

**Stigli u Eklatu,
I tamo za večeru imali salatu.
U sobe smo sretno došli,
A tužno iz njih o'šli.
Išli smo i u disko,
Deranjem smo pali vrlo nisko.**

**Ostali smo bez glasa svi,
Znači dobro smo se zabavili.
Na sofii smo se vozili,
Bez Mateja skoro ostali.
Na podu smo spavali,
I bolove si zadavali.**

**S najboljim profama smo išli,
I sve živo smo obišli.
Odbojku smo igrali,
I pijeskom se gađali.
Bilo nam je jako lijepo,
I nismo se svađali.**

Vukovar

U veljači 2020. godine bili smo u dvodnevnom posjetu Vukovaru. Cilj posjeta bio je upoznati se s vrijednostima Domovinskog rata i Bitke za Vukovar te posjetiti mjesta značajna za hrvatsku povijest. U ranim jutarnjim satima skupili smo se ispred škole i krenuli na put. U autobus smo ukrkali higijenske i druge potrepštine koje smo ranije prikupili u humanitarnoj akciji za učenike slabijeg imovinskog stanja Osnovne škole „Mitnica“. U Vukovar smo stigli oko 9 sati i odmah krenuli s obilaskom.

Odmah po ulasku u grad vidjeli smo da je Vukovar mnogo drugačiji od našega Zagreba. Činio se kao vrlo malen grad, u nekim dijelovima napušten i razrušen. To ne čudi jer je grad zbog strašnog Domovinskog rata uvelike nastradao, na tisuće i tisuće branitelja i civila je umrlo, a populacija grada smanjila se upola. Tamo smo o svemu tome i koječemu drugome čuli na raznim, za nas pripremljenim, predavanjima. Hostel u kojem smo bili nalazi se na mjestu bivše vojarnje pa su svuda oko nas bili avioni, tenkovi i razna druga vozila i oružja. Imali smo prilike naučiti više o tim vozilima i oružjima. Otišli smo i u Vučedol gdje smo saznali zanimljive stvari o povijesti toga mjesta. Saznali smo, među ostalim, da se na ovoj arheološkoj lokaciji proizvelo prvo pivo te da je lokalitet nekada davno bio jedan od najvećih gradova u Europi, što je teško vidljivo iz današnje perspektive toga mjesta.

Dvorac Eltz ponosno stoji na glavnoj ulici povijesnog grada Vukovara blizu plavog Dunava. Nedavno je restauriran pa smo ga vidjeli u njegovom punom sjaju, obojenog žutom bojom koja dominira i upada u svačije oko. Unutrašnjost je ovog dvorca raskošna u skladu s barokom, razdobljem u kojem je izgrađen, pa sam se osjećao kao da putujem u prošlost. Išli smo i pokraj poznatog vukovarskog vodotoranja koji se nalazi na jednoj zelenoj livadi. Vodotoranj zbog stalnih granatiranja u ratu izgleda kao da će svaki trenutak pasti, ali se ipak drži i obnavlja. Hodajući glavnom ulicom, iznenadilo me koliko je zapravo kratka za glavnu ulicu u gradu. Hodali smo i dužim šetalištem pokraj brzog

Dunava, a preko puta smo vidjeli i zelene, tajanstvene šume. Grad je i dalje zahvaćen osjećajem napuštenosti, osjećaju se još uvijek posljedice rata. Mnoge su zgrade bile ruševne i njih se nije dalo zaobići.

Nakon zabave na brodu i duge neispavane noći, umorni smo se u sedam ujutro spustili na doručak. Imali smo cijeli dan pred sobom. Išli smo u posjet vukovarskom vodotoranju, vukovarskoj bolnici, hangaru, raznim muzejima i na kraju Ovčari. Kada smo došli tamo, bio je lijep dan i jasno su se mogle vidjeti zelene ravnice koje su se pružale toliko daleko da se ništa drugo nije vidjelo. Bilo je na neki način nadrealno. Kad smo došli do mjesta zločina, osjetila se jedna potpuno nova atmosfera. Svi smo neka-ko bili tihi i osjetilo se nešto drugačije. Tijekom minute šutnje za žrtve mogao sam čuti kucanje svojeg srca.

Kasnije smo se vratili u vojarnu i razgledavali tenkove, avione i naoružanje iz Domovinskog rata, a nakon toga išli na ručak. Poslije ručka išli smo na predavanje o miru i kviz, a predstavnici naše škole Mak i Matej osvojili su drugo mjesto.

» Sven i Mak

Nakon Memorijalnog groblja uređenom smo se cestom vozili kroz ravnice i polja. Sjalo je sunce, no oko srca mi nije bilo toplo znajući da idemo prema polju gdje su strijeljali nedužne ljude. Znala sam da se vozimo prema prvoj masovnoj grobnici u Europi i nisam znala što ćemo sve tamo vidjeti. Izašli smo iz autobusa i hodajući krenuli prema hangaru. Vani je bilo toplo, no kada smo ušli unutra, bilo je puno hladnije. Bio je mrak i nije se grijalo da bi se dočaralo kako je bilo tamo dovedenim ljudima. Zidovi su bili kameni, no krov i vrata ostavljeni su limenima, kakvi su i prije bili. Vrata su zaglavljena kako više nitko nikada tamo ne bi mogao biti zarobljen, a na zidovima su bile slike osoba koje su, nažalost, tada zarobili.

» Luna

Ostala zajednička druženja

Adventsko španciranje ili adventiranje

Već u petom razredu zajednički smo, nakon uživanja u kinu, prošetali okićenim Zagrebom. Pojeli smo fritule, kobasice i popili čaj. Na kraju smo završili kod Rudolfa na pozornici i otpjevali nekoliko božićnih pjesama. Tradiciju smo nastavili i idućih godina.

Moj najdraži izlet je kada smo s razrednicom Bajo išli na Advent. Krenuli smo oko 19 sati te smo, došavši, kupili hranu i piće. Većina nas je kupila hot dogove, no neki su uzeli germknedle, čajeve, fritule i druge delicije. Okupili smo se oko stola te počeli pričati i zabavljati se. Kasnije smo se uputili prema Zrinjvcu gdje smo se slikali i slušali razne izvođače. Pogledali smo razne štandove s blagdanskim jelima, suvenirima, slatkišima i ukrasima. Sve u sve-mu bilo je zabavno te smo se na kraju svi zajedno vratili kućama.

» **Lara**

Advent je bio fenomenalan. Sve je bilo lijepo i okićeno, no najbolja je bila hrana.

» **Mak**

Na Adventu mi je bilo odlično jer sam bio sa svojim razredom. Jako sam se zabavio i najeo.

» **Marko N.**

Na Adventu je bilo super jer sam tamo bila s prijateljima i razrednicom pa mi nije moglo biti dosadno. Tamo sam i prvi put probala germknedle. Bilo je hladno, ali lijepo.

» **Morana**

Na Adventu je bilo super. Svidjeli su mi se Marićev prolaz i Stross.

» **Matej**

Meni je bilo dobro, ovaj Advent je bio najbolji.

» **Vito**

Meni se na Adventu svidjelo. Jela sam germknedlu. Bilo je jako zabavno i sve je bilo fino.

» **Iva**

Na Adventu mi je bilo prekrasno. Prošli smo Zrinjevac, Tomislavac, Fuliranje i tunel Grič. Puno smo se fotografirali i odlično se proveli.

» **Luna**

Ostala zajednička druženja

Partibrejkers koncert

U ožujku 2019. zajedno s razrednicom Anom Bajo i učiteljicom Antonijom Radoš prisustvovali smo rock koncertu Partibrejkersa u Tvornici kulture u Zagrebu.

Kada smo ušli u Tvornicu kulture, ljudi su nas začuđeno gledali zato što su mislili da djeca ne slušaju rock glazbu, nego pop muziku koja je danas najpoznatija u svijetu. Na koncertu nam je bilo baš super - skakali smo i pjevali pjesme koje smo znali.

» Marko J.

Kad sam čuo za koncert, osjećao sam se super, ali ne i iznenađeno. Razrednica nas često vodi na nekakve događaje, no ovo je bio prvi put da nas je kao razred vodila na koncert. Ja znam za Partibrejkerse jer sam ih prezentirao na Glazbenoj abecedi. Kad smo došli tamo, bilo je puno ljudi i svirali su Pankrti, koji su bili dobri. Kad su došli Partibrejkersi, svi su počeli pljeskati i derati se. Njihove su sve pjesme fenomenalne pa su nas napunile energijom. Svi smo pjevali, iako smo znali tek par hitova. Mislim da smo se svi jako dobro zabavili i da je to bilo iskustvo za pamćenje.

» Mak

Bilo mi je žao što ne znam baš puno njihovih pjesama, ali kada je odlučeno da idemo na koncert, shvatila sam da mi je to prava prilika da naučim neke njihove pjesme koje nisam znala. Skroz sam ih zavoljela i na koncertu je bilo genijalno. Svi smo se odlično zabavljali, atmosfera je bila super, koncert je bio izvrstan i oni su bili skroz ludi i zabavni. Vidjelo se da svi uživamo i jako mi je drago što smo imali priliku na takvo što otići i to još sa svojom razrednicom.

» Luna

Bilo je stvarno super! Plesali smo, pjevali i vikali. Bio je to moj prvi koncert s razredom, a nadam se ne i zadnji.

» Marta

Kad sam saznao da idem na Partibrejkerse, bio sam jako sretan zato što volim slušati balkanske bendove. Proveo sam se jako dobro i ponovio bih to opet.

» Matej

Bio sam uzbuđen zato što mi je to bio prvi koncert u životu. Bilo mi je zabavno i lijepo.

» Marko N.

Prvo mi je bilo čudno da idemo na koncert koji je kasno, i to još s razredom, ali bila sam sretna zato što mi je to bio prvi rock koncert. Bilo je super, stalno smo plesali i pjevali pjesme koje smo znali.

» Lara

Bila sam jako uzbuđena što ću ići na koncert jer mi je to bio drugi koncert u životu. Na koncertu je bilo super. Bilo je zabavno. Iako to nije moj tip muzike, svidjelo mi se.

» Iva

Svidjela nam se ideja da idemo zajedno na koncert. Iako većina nas nije bila fan Partibrejkersa, znali smo za njih jer smo upoznati s njima na Glazbenoj abecedi. Na koncertu smo se dobro zabavili. Svidjela mi se energija kojom izvode pjesme.

» Morana

Bila sam sretna zato što mi je to bio prvi koncert. Odlično je bilo, super sam se zabavila iako ne slušam tu glazbu.

» Alma

Reakcije medija

Naš odlazak na koncert Partibrejkersa pokrenuo je lavinu medijskih gostovanja. Gostovali smo u radijskoj emisiji **U pomaku** te smo nekoliko puta bili gosti na malim ekranima sudjelujući u emisiji **Kod nas doma**.

Na radiju smo pričali o raznim razrednim aktivnostima, a na televiziji predstavljali bend, filmsku grupu, govorili o školskom sustavu i reformi te Supervalu.

U sedmom razredu razrednica nas je odvela na koncert Partibrejkersa. Nije uobičajeno da djeca idu s razrednicima na koncerte, tako da nas je povodom toga došla intervjuirati žena za radijsku emisiju **U pomaku**. Došla je u našu školu i svakog od nas pitala po jedno pitanje, a jedno od pitanja je bilo kakvu glazbu inače slušamo. Matej je na to pitanje odgovorio da sluša country za chill i tome se smijemo i dan danas.

» Morana

Prošle godine u našu školu došli su novinari kako bi nas snimili za prilog televizijske emisije **Kod nas doma**. Pričali smo o novoj reformi **Škola za život**. Govorili smo o negativnim stranama te reforme i o tome što bi se trebalo promijeniti.

» Marko N.

Reforma prije reforme u OŠ Grigora Viteza u Zagrebu

EMITIRANO:
08.04.2019
13:30

Učiteljica matematike učenike odvela u Tvornicu Kulture na koncert Partibrejkersa. Ovo je super

BY VERONIKA ŠVOB - RELAX -
30.03.2019. • 476 PREPORUKA

Mala škola rock'n'rolla: Fantastična priča o profesoricu koja je odvela sedmaše na koncert Partibrejkersa

Autor: Vedran Brkulj
Zadnja izmjena 21.03.2019 13:08

Učiteljica za 5! Satove razrednika ispunjava dobrom glazbom - a sada je odvela učenike na koncert

Pozitivan koncert

U petak 22. studenog 2019. bili smo na Pozitivnom koncertu, a dva dana prije koncerta doktor Dubravko Lepušić nam je održao predavanje na temu „Spolno odgovorno ponašanje mladih“.

Na koncert smo došli u 21:30 jer smo htjeli čuti Darka Rundeka i Dubiozu kolektiv, no prije njih su još nastupili Mantra te Mile Kekin. Koncert se održao u Domu sportova gdje je atmosfera bila odlična. Mi smo bili u posebnoj boxu i svi smo se super zabavili. Dubioza je zračila pozitivnom energijom te im je cijeli nastup bio jako dobar. Svi smo skakali, plesali i pjevali i to sve je trajalo do 1 sat ujutro. Lara i Matej izgubili su glas od pjevanja i deranja, ali bismo rado to ponovili.

» Morana i Lara

Moj najdraži izlet bio je koncert Dubioze, ujedno i drugi koncert na koji smo išli kao razred. Na koncertu smo se baš dobro zabavljali. Lara i ja smo plesale neke plesove pa smo se smijale istima. U pauzi smo kupili kokice pa smo ih svi zajedno jeli. Sam je koncert bio super, no odlazak kući bio je nezaboravan.

» Marta

Već su nas na ulazu ljudi gledali zbunjeno. Svi su se pitali što jedan razred radi na Pozitivnom koncertu. Na koncertu smo imali posebna VIP mjesta. Prije nastupa Dubioze nastupio je Darko Rundek čiji je nastup bio fantastičan. Nakon Rundeka su na pozornicu došli članovi Dubioze. Svojim su nas dolaskom odmah digli na noge i osvojili već prvom pjesmom. Tako smo svi počeli skakati, plesati i pjevati što je trajalo do kraja koncerta.

Ovo mi je bio najdraži izlet jer sam se super zabavila i to mi je bilo još jedno nezaboravno iskustvo koje bih u budućnosti htjela ponoviti.

» Iva

Atmosfera na koncertu bila je odlična. Organizatori su za nas ogradili poseban dio, a bilo je zabavno vidjeti ljude koji su malo u čudu gledali što djeca rade na koncertu. Svi smo se super zabavljali, pjevali smo i plesali. Kući sam stigao oko 2 sata u noći pun doživljaja.

Nikada neću zaboraviti taj dan jer kad te s 14 godina razrednica zajedno s razredom odvede na koncert, to se ne zaboravlja.

» Vito

Bio je to zadnji zajednički odlazak na koncert s našom razrednicom Anom Bajo u školskoj godini 2019./2020. Na koncertu je nastupalo nekoliko izvođača i grupa, a mi smo stigli na nastup Darka Rundeka i Dubioze kolektiva. Bili smo svi zajedno u posebnoj, odvojenom dijelu i odlično smo se zabavljali. Pjevali smo, plesali i skakali puni dobrog raspoloženja i pozitivne energije. Koncert je završio iza ponoći, a svima se činilo da je trajao prekratko. Ovo opuštено druženje izvan škole iskoristili smo kao odličnu priliku da se, kao razred, još bolje upoznamo i međusobno povežemo.

» Sven

Božićne priredbe

Božićne su priredbe dio tradicije, baš kao i naše sudjelovanje u njima. Bilo je tu svega – od pjesme i plesa do recitacija i igrokaza. Nasmijani i ponosni doprinosili smo rađanju blagdansko-duha u nama, našim obiteljima i svima koji su nas gledali.

Božićne se priredbe u našoj školi održavaju tradicionalno svake godine, a u programu uvijek sudjeluje većina učenika razredne i predmetne nastave. Tako je i u prosincu 2018. godine održana božićna priredba na kojoj je, kao jedan od sudionika, nastupao naš razred, tada 7. b. Učenici su na priredbi izvodili plesne točke, razne pjesme i igrokaze, a naš je razred nastupio s pjesmom Božić dolazi zagrebačkog punk-rock benda Diletanti. Tu smo pjesmu odabrali zajedno s razrednicom Anom Bajo jer smo htjeli nešto posebno i drugačije, a ne neku standardnu božićnu pjesmu. Zabavljali smo se uvježbavajući pjesmu za nastup, a izveli smo je noseći kape Djeda Mraza koje smo na kraju nastupa bacili u zrak.

» Sven

Anekdote

Da učenik nije biti lako, to zna svatko. Ipak, uz smiješne situacije lakše je bilo prolaziti kroz sve one ozbiljne i teške. Evo čemu smo se smijali:

Bilo je to na Bolu kada smo, kao filmska grupa, dobili nagradu za dokumentarni film „The Seven“. Na proglašenju najboljih filmova Mak i ja smo pozvani na pozornicu da nam uruče nagradu. Već ranije sam Maku naglasio da na pozornici ne želim ništa govoriti, ali mi je Mak, nakon što je završio razgovor s voditeljem, predao mikrofon. Voditelj me pitao nešto o snimanju filma, a ja sam se potpuno blokirao i od treme nisam uspio progovoriti ni riječ. Bio sam toliko zbunjen da sam zaboravio što se dalje događalo na pozornici i da nam je voditelj uručio nagradu. Ipak, nagrada me razveselila.

» Sven

Imali smo sat engleskog jezika i došao je red da Marta pročita tekst. Pročitala je sve točno dok nije rekla [čemistri] umjesto [kemisčri] (chemistry). I danas se tome smijemo.

» Lara

Kada nam je profesorica Spomenka dala zadatke, nastala je tišina. Samo su se mogle čuti olovke koje pišu. Nakon nekog vremena osjetio sam neki čudan i jako neugodan miris. Mislio sam pitati tko je prdnuo, ali sam znao da će se javiti netko pametan i reći: „Onaj tko pita!“ pa sam se vratio poslu. Nakon minute miris je bio još jači te više nisam mogao izdržati, a onda se dogodilo nešto nezamislivo. Antun koji je sjedio doslovce pored mene razmazao je po vježbenici nešto smeđe. Nakon deset sekundi razmišljanja

shvatio sam što se dogodilo. Odmah sam to rekao učiteljici koja se skoro srušila.

» Matej

Krenuo sam u prvi razred. Svi smo se tek počeli upoznavati. Iako smo jedva jedni druge poznavali, veselili smo se zajedničkim maškarama. Jedva smo dočekali. Taj sam dan imao vampirske zube i plašt. Bio sam vrlo sretan, nasmiješen. Prije prvog sata stavio sam vampirske zube koji svijetle u noći. Nakon što sam ušao u razred odmah sam osjetio mučninu. Otrčao sam u kupao-nicu povraćati. Bilo mi je mučno od umjetnih vampirskih zuba. Bio sam tužan. Kad se toga sjetim, smiješno mi je kako sam propustio svoje prve školske maškare zbog kostima i svijetlećih zubi.

» Mak

Tijekom ispitivanja iz geografije Vito je znao cijeli tekst koji je trebao naučiti za odgovaranje napamet. Kada ga je profesorica pitala jedno pitanje, govorio je kada idu zarezi, zagrade i točke. Profesorica je bila šokirana i smijala se kao i cijeli razred.

» Iva

Bio je to drugi ili treći razred i bili smo na boravku kod učiteljice Spomenke. Snimali smo za radio emisiju nešto o Mariji Jurić Zagorki. Došla sam na red te me učiteljica pitala gdje je bila rođena Marija Jurić Zagorka, a ja sam umjesto u Hrvatskom zagorju odgovorila: „U Hrvatskom narodnom kazalištu!“

» Marta

Malobrojni, ali uvijek povezani

Tijekom ovih godina naš su razred napustili Laura, Mateo Gluhak, Matea Talan, Alen Kejić, Sanel Orlić i Antun Juriša. Osobno mi je Antunov odlazak najteže pao. On mi je bio i jest jako dobar prijatelj te je jako smiješan. U njegovom društvu si uvijek mogao biti opušten i biti svoj. Laura i Sanel otišli su već u prvom razredu pa ih se baš ne sjećam. Mateo se premjestio u A razred što mi je iskreno bilo potpuno u redu. Matea je došla u trećem razredu te je već otišla u četvrtom. Ona mi je zapravo bila draga, ali nije mi nešto posebno žao što je otišla. Alen je otišao prošle godine i koliko god je on dugo bio u našem razredu, nikada mi nije bio posebno drag pa mi njegov odlazak nije teško pao. Naravno, svatko od njih je bio drugačiji na svoj način pa mi je zato drago da su i oni bili dio 8. b.

» Lara

Najviše me ražalostio Antunov odlazak u Njemačku. Osjetio sam tugu i osjećaj praznine i gubitka kad je najavio da više neće biti s nama jer mi je s vremenom postajao sve bolji prijatelj. Bez obzira što je otišao, još uvijek održavam kontakt s njim (iako sve rjeđe i rjeđe). Svaki put kad dođe u Zagreb, javi se svima u razredu pa se onda nađemo s njim. Tako je prošle godine išao s nama na maturalac jer ga još uvijek smatramo članom razreda iako je sada u školi u drugoj državi.

» Sven

Odlazak Matea malo me iznenadio, ali nisam bila tužna zbog toga jer se nismo baš dobro znali. Kada je Matea otišla u četvrtom razredu, bila sam iznenađena i malo mi je bilo žao što odlazi jer smo se sprijateljile. Najteže mi je pao Antunov odlazak jer nas je on sve nasmijavao. Odlazak Alena mi nije teško pao jer si nismo bili bliski.

» Iva

Najteže mi je pao odlazak Matea Gluhaka iz razreda, ali svejedno sam još uvijek u dobrim odnosima s njim. Mateo je iz našeg razreda otišao u drugom ili trećem razredu kako se sjećam. To mi je teško palo zato što sam se s njim baš dobro sprijateljio i družio.

» Marko J.

Kad sam saznala da se Antun seli u Njemačku, bila sam jako tužna i bilo mi je žao. On je uvijek bio tu uz nas i bio je pravi prijatelj. Na Valentinovo bi svim curama donio poklon te i po tome možemo vidjeti koliko je on draga osoba. Uvijek ću ga smatrati dijelom našeg razreda.

» Marta

Mateo i Matea su otišli još u nižim razredima pa se ne sjećam što sam točno mislila o tome. Znam da me Mateov odlazak iznenadio, a Matein baš i ne.

Kada sam saznala da Alen odlazi, bila sam malo tužna, ali opet, otkad je on otišao u našem je razredu postalo mirnije i ima manje problema i svađa.

» Morana

Prvo sam mislio da se Antun šali, ali shvatio sam da to nije šala. Bio sam doista tužan zbog njegova odlaska. Prisjećao sam se svih dobrih trenutaka s njim, kako smo često išli van, smijali se, pričali.

» Marko N.

Literarni radovi

Što je ljubav?

Ljubav je kad se u nekoga zaljubiš. Ljubav je kad nekome nešto pokloniš pa se zato odmah zaljubi u tebe. Ljubav je sreća, radost, poljubac. Ljubav je kad s nekim gledaš zvijezde. Ljubav je osjećaj da ju on voli i da ona voli njega. Ljubav je uvijek posebna.

» Alma

Čuvao sam ljubav

Čuvao sam ljubav staru
Kuju je bila u Gorskom kotaru.

I po kiši i po snijegu ona mi
Je bila u bijegu.

Neki se ne usude reći da su zaljubljeni
Zato što su izgubljeni.

Ljubav prati male i velike
I zadaje im muke prevelike.

» Marko J.

Vrste ljubavi

Postoji više vrsta ljubavi:

Ljubav prema mami i tati.

Ljubav prema bratu i sestri.

Ljubav prema baki i djedu.

Ljubav prema teti.

Ljubav prema bratiću i sestrični.

Ljubav prema prijatelju.

Ljubav prema ujaku.

Ljubav prema prijateljici.

Ljubav prema kuhanju.

Ljubav prema domu.

Ljubav prema poslu i

Ljubav prema svom odabiru.

» Vito

Literarni radovi

Moja škola

Kad sam prvi put došao pred školska vrata,
bio sam nervozan, iako me pratio moj tata.

Na školi ploča je bila
koja je odmah moju pažnju zadobila.

Na toj ploči piše ime pisca velika,
Grigora Viteza.

Puno smo učili o njegovim djelima
i zato će zauvijek ostati u našim sjećanjima.

Upoznao sam prijatelja puno, bilo mi je to milo,
uvijek smo se držali zajedno što god bilo.

Učitelji se svi jako trude,
da u nama znanje bude.

Poruka moja je: škole se nemojte bojati,
nju ćete zavoljeti.

Da se mogu sada vratiti u taj prvi dan,
bio bih manje nervozan.

» **Mak**

Učitelji

Učitelji su školski roditelji.
Oni su naši odgajatelji
i ne vole kad netko cmolji.

Uče nas važne stvari,
ponekad su kritičari.
Žele nam sve najbolje,
da nam u životu bude bolje.

» **Morana**

Moja škola

Školu nitko ne voli
kad ih loša ocjena zaboli.
Moja škola Grigor Vitez ime ima
jer u ovoj pjesmi biva rima.
Dva kata na njoj stoje,
dvorana je na prizemlju gdje se djeca znoje.

Na hodnicima djeca viču,
kao da lavovi riču.

lo je unutra
jer svi s veseljem čekaju sutra.

U učionici tako lijepo zamiriše
kad padnu prve proljetne kapi kiše.

» **Marta**

Prijateljstvo

Biti prijatelj može svatko
Ali to ne može biti lako.

Prijatelj mora biti dobar,
Ali nikako ne smije biti oštar.

Svakome je želja
Da ima prijatelja.

Prijatelja je imati čast
Jer je on može biti spas.

» **Matej**

Prijatelji

Prijatelji su kao zvijezde
Koje obasjavaju naš mračni put.
Znamo da su oni uvijek uz nas
čak i kada zapravo nisu.

Za svaku našu bol oni utjehu će
pronaći
i dati nam zagrljaj ne puštajući.

» **Iva**

Prijateljstvo

Što je meni prijateljstvo?
To je kao graditeljstvo,
cigla po cigla svaki dan,
k'o da gradiš kuću, stan.

Prijateljstvo stvar je jako važna,
to je veza među nama snažna,
to je veza do sunca do neba,
jer prijatelj baš svakome treba.

S prijateljem ne trebaju riječi,
veseliš se i njegovoj sreći
i zajedno uvijek vam je sjajno,
prijateljstvo neka bude vječno, trajno.

» **Sven**

Literarni radovi

U meni prijatelja imaš

U meni prijatelja imaš
I svu moju ljubav primaš
I kad tražiš se na putu svom
Uvijek si u srcu mom

Kada teško je tebi
i želiš pomoć sebi
samo javi se meni
moj broj okreni

Sve što mi treba si ti
I iako smo nekada kao noć i dan mi
Nitko se neće kao ti i ja voljeti

I kada sunce sja
I cvrčci cvrkuću
I dok kiša pada
Na kraju listopada
U meni prijatelja imaš
I svu moju ljubav primaš

» Luna

Svakog jutra odabirem more

Svakog jutra,
kad se sjetim svojih problema,
rado bih da ih nema.

Onda se sjetim učiteljevih riječi
pa problemi pođu leći.
Na pamet mi padne pepeo u šaci
i učitelj koji ga u more baci.

Probleme je moje odnijelo more
pa je u redu da i ti baciš svoje!

» Lara

Prijateljstvo

Prijateljstvo čini ovaj
svijet ljepšim.
Svi ga trebaju,
svi ga žele
i svi ga traže.

Imati prijatelje
pravo je blago.
Oni su uvijek
Uz tebe i ti
si uvijek tu
za njih.

Sa prijateljima
se stvaraju
uspomene i
nezaboravni trenuci.

Prijateljstvo
je najljepša
stvar u životu.

» Marko N.

18. ožujka 2020.

Danas je prvi službeni dan online nastave, srijeda. Umjesto nastave na Sportskoj televiziji, profesori nam počinju slati materijale iz predmeta koje bismo taj dan trebali imati. Na početku nisam znao kako će to funkcionirati, hoćemo li imati premalo za raditi, hoće li itko išta raditi, ali je ispalo bolje nego što sam očekivao. Imali smo rokove za zadatke koje smo trebali napraviti. Bilo je dosta posla, barem dovoljno da ostanemo u tijeku s gradivom. Došli su mi i zadatci iz glazbene škole. Ipak, nisam mogao ostati doma cijeli dan pa me vožnja biciklom po pustom gradu osvježila. Vozeći se, shvatio sam kako su tramvaji prazni, kako su svi doma ili negdje u prirodi van grada.

» Mak

Prvi dan bez škole uživo zbog COVID-19 izazvao je u meni čudne osjećaje jer sam se susreo s nečim novim i potpuno neočekivanim. Najprije sam pomislio kako će školovanje kod kuće biti zanimljivo, ali na samu pomisao o trajanju i izgledu online nastave malo sam se zabrinuo. Na online nastavu sam se brzo priviknuo i ne predstavlja mi nikakav problem, važno je samo dobro rasporediti vrijeme. Ipak, draža mi je škola u školi.

» Sven

Neobičan kraj - nastava na daljinu

Kada je tek počela online nastava, bilo mi je zabavno i fora. Najbolje mi je bilo to što se nismo morali rano dizati. Ipak, kada su prošla tri tjedna, samo sam se željela vratiti u školu, makar i na jedan dan. Sada mi se više ne da ništa raditi. Dosadila mi je online nastava i samo se želim više družiti s prijateljima. Jedva čekam da se svi vidimo. Online nastava ima svoje vrline i mane, ali je meni osobno bolja obična nastava.

» Iva

Neobičan kraj

- nastava na daljinu

Kada sam čula da će nastava postati virtualna, isprva mi se to baš nije svidjelo, no već sam se nakon par dana naviknula na takav način nastave. Jako mi nedostaju moji prijatelji i općenito izlasci iz kuće jer ovako cijele dane provodim zureći u ekrane i ležeći. Nadam se da će cijela ova situacija uskoro proći te da ćemo se svi vratiti normalnim životima.

» **Lara**

Svaki dan provodim cijelo jutro za laptopom, nekad i dulje ako smo dobili više zadataka. Najviše me brine i plaši mogućnost da se do kraja školske godine uopće nećemo vratiti u škole.

» **Morana**

Na početku sam se veselio online nastavi zato što sam mislio da ću moći duže spavati i kasnije rješavati zadaću, ali na kraju se ispostavilo da to neće biti tako bajno. Sada kada su zadnji dani nastave, želim provoditi zadnje trenutke sa svojim prijateljima, no ova situacija to ne dozvoljava. Veselim se što ćemo se barem sresti zadnji dan nastave i oprostiti se od najboljeg osmogodišnjeg iskustva.

» **Marko J.**

Nisam mislio da ću nastavu pratiti od doma, ali kako je došla pandemija zvana Covid-19, škole su se zatvorile. Ispočetka je bilo malo zbunjujuće. Izgledalo je kao da smo na praznicima. Nismo se dizali rano ujutro pa sam bio sretan što mogu duže spavati. Trebalo mi je malo vremena dok sam sve pohvatao. Ponekad bi mi pomogla mama, a ponekad bi pomogla i naša susjeda, teta Tanja. Nije bilo loše ovako „pohađati” školu, ali ipak mi je žao što se nismo družili kao razred jer nam je ovo zadnja godina koja je, eto, bila najneobičnija do sada.

» **Vito**

A što i kako dalje?

Svi mi s vremena na vrijeme razmišljamo o svojim životnim ciljevima, snovima i budućnosti. Postavljamo si pitanja i tražimo odgovore. Zaprane li s nalaženjem odgovora, prisjetite se mlađe, potpuno iskrene verzije sebe koja nije poznavala prepreke na putu do cilja.

Da sam ja znanstvenik u kojeg nitko ne vjeruje, a Zemlja je na rubu uništenja, ja bih izmislio vremeplov koji će mi pomoći. S njim bih vidio koja opasnost dolazi iz svemira.

Matej

Da sam ja netko, rekao bih dečkima da idemo igrati nogomet na školsko igralište. Sve youtubere pozvao bih na Infogamer po cijeloj Hrvatskoj. Organizirao bih dan koji se zove Životinjodan. Bio bi to dan kad se u zoološkom vrtu gledaju ne samo neke nego sve životinje svijeta. Da sam ja netko, igrao bih cijeli dan s dečkima PS4. Da sam ja netko, napravio bih 500 000 tona sladoleda za cijeli svijet.

Marko N.

Da sam ja netko,
Nitko se ne bi pitao tko je tko.
Svi bi se ponašali kao djeca
I zabavljali bez stresa.

» **Luna**

500000

A što i kako dalje?

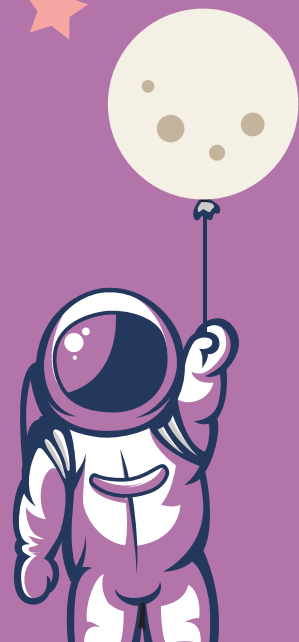
Da sam ja netko, djeca bi išla u školu s kućnim ljubimcima. Učila bi kroz igru i škola bi im počinjala u deset, a završavala u podne. U svim bi razredima bile pametne ploče. Da sam ja netko, svi bi ljudi u svojim domovima imali robote koji bi radili kućanske poslove. Da sam ja netko, nitko ne bi bio gladan i žedan.

Iva

Da sam ja netko, svijet bi bio ljepši. Auti bi letjeli, a djeca bi se samo igrala i riječ škola ne bi ni postojala. Škole bi bile predivne igraonice s automatima u kojima bi bili slatkiši. Roditelji ne bi imali problema jer ne bi postojao novac. Po cijelom gradu nalazili bi se zabavni parkovi. Sve to bilo bi tako lijepo, samo da sam ja netko.

Marta

Moja prva zdravica

U sklopu nastave hrvatskog jezika trebali smo snimiti zdravicu koju bismo izrekli na svečanoj večeri povodom oproštaja od svog razreda i osnovnoškolskog druženja. Zdravice su mogle biti upućene razredu ili pojedincima. Evo što bismo u takvoj situaciji poručili jedni drugima.

Došao je i ovaj dan. Završili smo osmi razred i sada se moramo oprostiti. Nikad neću zaboraviti ovih pet godina koje smo provele zajedno od kada smo postale najbolje prijateljice. Imale smo svoje uspone i padove, ali još uvijek smo ovdje. Družile smo se svaki dan, plakale smo zajedno, smijale se zajedno, gledale smo serije zajedno i stvarale nove uspomene iz dana u dan. Sjećam se dana kada smo obje stavile noge oko prometnog znaka stop i nismo se mogle maknuti. Nedostajat će mi naše davanje nadimaka dečkima i smijanje stvarima koje jednostavno nisu imale smisla. Nikad neću zaboraviti naša nezaboravna ljeta za koja se nadam da nisu zadnja kao ni zajednička druženja na badmintonu, plesu i tenisu. Nadam se da ćeš upisati srednju školu koju želiš i ispuniti svoje snove. Draga Morana, znaj da ću uvijek biti tu uz tebe i nadam se da ćemo ostati bliske i kad odrastemo!

Iva

Dragi prijatelji i kolege, evo nas na kraju ovog osmogodišnjeg putovanja. Ovo je putovanje trajalo jako dugo i, nažalost, sada se trebamo od njega oprostiti. Prijateljstva koja smo stekli, slučajno slomili pa ponovno obnovili ne smijemo zaboraviti i trebamo ih čuvati u srcu zato što su nas ona razvila i zato što su stvorila nekakve osjećaje, sjećanja – bila ona tužna ili sretna. Nadam se da ćemo se svi naći za deset godina na jednom mjestu, da ćemo staviti ta sjećanja na jedan stol i da ćemo im se smijati prisjećajući se kako nam je bilo!

Matej

Ovim putem htjela bih zahvaliti svim djelatnicima i učenicima ove škole koji su mi uljepšali osnovnoškolsko obrazovanje. Htjela bih se posebno obratiti svojim prijateljima iz razreda zato jer su mi oni poput druge obitelji. Mi smo uvijek bili malen razred tako da smo se svi družili i bili si jako dobri. Poznato je da smo najsložniji razred u školi i zbog toga sam presretna. Sreća, veselje i ljubav prve su riječi koje mi padnu na pamet kada pomislim na svoj razred. Jako, jako, jako ga volim i neopisivo mi je žao što se ove godine rastajemo. Drago mi je što smo se ove godine posebno povezali na maturalcu. Ne znam zašto su nam trebale tri jedva prospavane noći na hladnim tvrdim pločicama, ali eto, povezali smo se više nego u svih ovih osam godina. Nadam se da ćemo ostati u kontaktu, iako znam da će svatko otići svojim putem. Bilo bi odlično kada bismo se i dalje viđali ili barem čuli. Ja znam da svoj razred nikad neću zaboraviti i da će uvijek imati posebno mjesto u mom srcu.

Luna

Moja prva zdravica

Ove riječi posvećujem jednoj osobi. Ta osoba moja je najbolja prijateljica i susjeda. Upoznale smo se prije osam godina na prvi dan škole. Proživjele smo tonu uspomena koje dan danas pamtim. Sjećam se da smo se kao male igrale špijuniranja, učiteljica, prespavale jedna kod druge i još mnogo toga. Fizički smo totalne suprotnosti – ona je niska, zelenih očiju i plave kose, a ja sam visoka i tamna. Kao male uvijek smo se družile, ali nikada svojem prijateljstvu nismo pridavale posebnu važnost. Sada je to drugačije. Iako je ovakva situacija, mi se čujemo svaki dan. Nadam se da ćemo ove godine ići kod mene na more te se isto tako nadam da ćemo upisati istu srednju školu. Ona stalno govori kako će joj ocjene biti slabije od trenutnih te da neće imati dovoljno bodova za upis željene gimnazije, no ja mislim da je ona vrlo sposobna i da se trudi te vjerujem u nju bez obzira što je ona lijena kao i ja. Mogu reći da sam ponosna na nju i uvijek ću biti. Poštujem svaku njezinu odluku, iako se ne slažem uvijek s njima. Ove riječi posvećujem našem prijateljstvu. Željela bih da uspijemo upisati istu srednju školu i da ostanemo ovako bliske kao sada.

Marta

Dragi 8. b, sretna sam što sam s vama išla osam godina u razred. Naučila sam da druge ne treba izazivati i da nije bitno kako tko izgleda, već da ti je dobar prijatelj. Drago mi je što sam u svom razredu našla puno dobrih prijatelja. Meni se svidio moj razred. Igrali smo se, zezali, išli na izlete – tih mi je dana stvarno bilo jako lijepo s mojim razredom, a pogotovo s raskom Anom Bajo.

Alma

Polazak u školu jako mi je teško pao zato što sam mislio da se neću moći uklopiti u društvo. Na kraju sam svoj razred zavolio u samo nekoliko dana. Sklopio sam puno prijateljstava, svidjelo mi se što smo jedan od manjih razreda u školi. U našem je razredu svatko priča za sebe – pored pričljivih, kao što su Luna i Lara, ima onih koji su tihi i povučeni, kao Alma. Ipak, ta se razlika gotovo i ne vidi. U osmom smo se razredu svi nekako promijenili i više sprijateljili. Na maturalcu nam je bilo ludo i nezaboravno i volio bih to iskustvo ponoviti. Svi znamo da će doći kraj i da ćemo se morati rastati i upisati srednje škole. Ipak, mislim da bismo trebali ostati prijatelji, da bismo si trebali pomagati. Želim vam reći da vas nikad neću zaboraviti!

Marko J

Ove riječi posvećujem Marti - osobi s kojom se svaki dan družim i s kojom mogu pričati o bilo čemu u bilo koje doba dana.

Upoznale smo se ispred trgovine baš prije prvoga dana škole. U početku nismo bile baš bliske, no s vremenom smo postale nerazdvojne. Zajedno vozimo bicikle, zajedno se šminkamo, šalimo, čak i gledamo serije u isto vrijeme. Ona je draga, lijepa, pametna, a više od svega zabavna – i to najviše volim kod nje. Ne mogu joj dovoljno zahvaliti što je uvijek bila tu za mene i što smo stvorile ovoliko lijepih zajedničkih uspomena. Jedna od meni dražih je kada smo isprobavale cipele na petu moje sestre ili kada smo bile na koncertu Dubioze kolektiv te smo plesale smiješne plesove koje smo vidjele na internetu. Stvarno bih voljela s njom doživjeti još takvih trenutaka te se nadam da ćemo ići u istu srednju školu kao što smo i planirale.

Lara

Trenutno se nalazimo u situaciji koju nitko nije očekivao. Svijet je drugačiji. Ova situacija me potakla da cijenim ljude i stvari oko sebe, a najviše školu. „Zašto školu?“ pitate se. Pa evo, sad ću vam reći. Ja sam u školu često išao samo da odem i da se toga što prije riješim. Sjećam se zadnjeg tjedna nastave prije karantene. Bio sam ludo uzbuđen zbog ove online nastave, a sada bih dao sve da samo na jedan dan bude kao prije. Žao mi je što ove dane, umjesto u sreći i veselju, provodimo ovako. Kad prođe cijela ova situacija i kada bude sve kao prije, otići ću sjesti na klupicu pored škole i zahvaliti se na svemu što mi je ta škola dala. Ove riječi posvećujem svim profesorima i prijateljima. Hvala im!

Marko N.

Dragi moj razrede, upoznali smo se prije osam godina kad smo znatiželjni i preplašeni ušli u školu i razred. Onako mali zajedno smo proživljavali tu veliku promjenu u našim životima, zajedno rasli, stjecali nova prijateljstva i nova iskustva. Osim usvajanja novih znanja, tijekom ovih osam godina naučili smo kako da budemo dobri prijatelji, bolje i kvalitetnije osobe i odgovorni u izvršavanju svojih zadataka. Naučili smo da smo svi različiti, a ipak se dobro slažemo, da svatko ima svoje vrline i mane te da ih svi prihvaćamo, ali i da je svatko od nas zanimljiv i poseban na svoj način. Zajedno smo proveli prekrasne trenutke, uživali u zajedničkim izletima, zajedno se smijali, a ponekad i plakali. Zajedno smo proživljavali strahove pred testove i ispitivanja, nadali se da neće ispitivati baš nas i s nestrpljenjem čekali zadnji sat u petak jer je tada počinjao vikend. Vrhunac našeg školovanja je osmi razred koji je bio neobičan u svakom pogledu. Zbog epidemije smo se skoro cijelo polugodište školovali kod kuće. Pred nama je novo razdoblje u životu kada svatko od nas kreće drugim putem. To je nešto čemu se veselimo i čega se ujedno pribojavamo, ali zapamtite da sreća prati hrabre i da trebamo vjerovati u svoje snove.

Sven

Moja prva zdravica

Ovim putem htjela bih zahvaliti svima vama – mojim prijateljima iz razreda koje poznajem već osam godina, neke i duže, i ne bih ih mijenjala ni za što te profesorima koji su uvijek bili tu kad nam je bila potrebna pomoć. Moji prijatelji iz razreda i ja zajedno smo odrastali, zajedno smo prošli kroz mnogo toga. Naravno, bilo je boljih i lošijih trenutaka, uspona i padova, svađali bismo se, ali uvijek bismo se jako brzo pomirili. Samo nas je dvanaest i oduvijek smo bili poprilično bliski, no ove godine zblížili smo se još više – pogotovo na maturalcu koji mi jako nedostaje i napravila bih sve da se vratimo i proživimo ga još jednom. Posebno bih zahvalila našoj razrednici koja je izdvojila svoje slobodno vrijeme da bi nas vodila na koncerte, u kina i na druge događaje. Iz osnovne škole ponijet ću puno lijepih uspomena i stvarno sam zahvalna na tome. Nadam se da je i vama tako. Želim vam sve najbolje u budućnosti!

Morana

Dragi prijatelji, uvijek ćete mi biti u srcu kao najbolji razred na kugli zemaljskoj.

Pamtit ću vas po zajedničkim izletima s razrednicom. Ostat ćete mi u srcu jer smo se na maturalcu ludio i nezaboravno zabavljali. Posebno mi je drago što smo u sedmom razredu bili najpoznatiji razred jer nas je razrednica vodila na koncert Partibrejkersa. Čuvat ću vas u sjećanju jer smo u projektu 7 po 7 prikupili novce za školu u Sisku. Moj najdraži razrede, uvijek ćeš mi biti u srcu jer smo od petog razreda imali Glazbenu abecedu.

Vito

Uskoro završava naše obrazovanje u Osnovnoj školi Grigora Viteza – rastajemo se i krećemo u nove avanture. Naše je školovanje započelo 2012. godine. Sjećam se mnogih trenutaka tog prvog dana škole. Jedan od njih bio je kada su dijelili razrede učiteljicama. Želio sam da mi učiteljica bude Antonija Radoš. Imao sam osjećaj da će u njenom razredu biti najbolje. Tada sam upoznao i Svena – prijatelja s kojim se i danas družim. S njim vrlo često plačem, ali od smijeha. Nakon lijepih i jednostavnih godina nastave i dnevnog boravka krenuli smo u peti razred. Bila je to velika promjena. Razrednicom nam je postala profesorica Ana Bajo. Dobili smo svoje prve ormariće i došli na isti kat s osmašima. Oni su izgledali veće, odraslije, a ponekad i prijeteće. Tada sam razmišljao kako jedva čekam biti osmi razred i kako želim biti visok kao oni, a još uvijek sam visok metar i pol. Moji košarkaški dani pričekat će srednju. Drago mi je da sam u školi stekao nove prijatelje. Neki su i otišli, a za jednog od njih mi je najviše žao. To je Antun. Često sam ga viđao kako bere travu na livadi ispred kuće da bi nahranio svog kućnog ljubimca – zeca. Malo nas je u razredu i jako smo se zblížili pa ste mi svi vi, moj osmi razrede, poput druge obitelji. Žao mi je što smo zadnje mjesece osmog razreda proveli doma, u virtualnoj školi, pred malim ekranima, a ne u onoj pravoj, velikoj školi zajedno se smijući. Ove riječi posvećujem i profesorima koji su se mučili s nama satima, sjajnoj razrednici Ani Bajo koja je uvijek tražila pravdu i, ono najvažnije – vama, divni moj razrede, s kojim sam prošao razne avanture.

Mak

Riječ - dvije na rastanku

U Osnovnu školu Grigora Viteza upisali su se novi prvašići. Nedostajala je učiteljica za 1. b. Ja sam se prijavila i dobila svoj razred. Moja prva generacija, 1. b, 2012. - 2016.

1. b brojao je šesnaest učenika. S vama su u razredu bili još: Laura, Sanel i Mateo. Za nas su preuredili učionicu broj 13 jer je u njoj prije bio boravak. Bila je malo skromnija i manja od učionice 1. a, ali ugodna za rad i boravak u njoj. U toj ste učionici učili čitati i pisati, računati, istraživati, pjevati, slikati, glumiti i još bezbroj stvari. Prisjećam se kako ste bili poduzetni na jednoj prodajnoj izložbi kad ste odlučili prodavati narukvice od gumica. To je bio apsolutni hit te godine! Jako ste voljeli projekte, bili ste marljivi i poslušni u radu iako bi ponekad netko znao dignuti prašinu. Tu mi pada na pamet situacija kad je Antun slučajno udario Lunu rukom u nos kad ste se vraćali s plivanja jer mu je ona nešto pametovala. Srećom, nije bilo ozlijeđenih. Ili kad je Matej rekao Marku da je konj jer brzo trči. Sjećam se kako ste na prvoj priredbi u razredu pjevali na ruskom, kad su dečki repali na božićnoj priredbi, ženskih razmirica, trešete, Dalmacije u mom oku, trčanja sinjske alke u školskom dvorištu, malog zbora, škola u prirodi... Za mene kao vašu učiteljicu to su bili prekrasni i nezaboravni trenuci.

Kad ste završili 4. razred i otišli na kat u predmetnu nastavu, bila sam potpuno mirna jer sam znala da ste spremni za dalje, pogotovo jer ste dobili Bajzo za razrednicu. Tako mislim i sad, četiri godine kasnije kad odlazite iz škole.

Ovo je poseban trenutak u životu čovjeka – završetak osnovne škole! To se pamti. Sad prvi put trebate sami odlučiti o putu kojim ćete krenuti. Nemojte se bojati, nego samo vjerujte u sebe i svoj izbor. Nadam se da ćete svi ostati dobri prijatelji ili bar u kontaktu. Najbolji način da se zaborav ne dogodi su druženja i prisjećanja prošlosti. Organizirajte druženja svake godine u isto vrijeme. Možete slobodno pozvati i svoju učiteljicu Antoniju. Sjećajte se osnovne škole zauvijek. Ja ću se vas itekako sjećati. Prvi se ne zaboravljaju!

Voli vas vaša učiteljica!

Antonija Radoš

Riječ - dvije na rastanku

Dragi moji osmaši!

Ne znam sjećate li se, no susreli smo se davno, u vašem prvom razredu tijekom kojeg sam vas povremeno posjećivala. U drugom sam razredu s nekima zajedno radila i učila. Mak i Luna postali su novinari filmske grupe. U trećem smo razredu zajedno radili za školski projekt Afrika i tu sam vas konačno sve upoznala, a onda smo u četvrtom pokušali snimiti igrani film o igraonici. Neki su čak sudjelovali i u izradi nagrađivanog filma o Jorumu. U petom sam razredu postala i vašom razrednicom. Dugo sam razmišljala o toj odluci i pitala se želim li to jer je posao razrednika dodatno opterećenje za nas učitelje. Ipak, vaša me učiteljica Antonija na kraju uspjela nagovoriti. Nisam požalila zbog svoje odluke jer ste u predmetnu nastavu došli s radnim navikama te izuzetnom motiviranošću za rad i postizanje dobrih rezultata. Prvi put sam imala razred s kojim sam mogla raditi kako želim! Tu ste konstantu zadržali do kraja. Pamtit ću vas kao obrazovno jak razred s izuzetnom voljom za sudjelovanjem u izvannastavnim aktivnostima i raznim projektima. Iako je upornost nekih s vremenom posustajala, dio vas ostao je ustrajan i vjeran početnim odabirima što je rezultiralo odličnim filmovima od kojih su neki i višestruko nagrađeni. Pamtit ću vas po otvorenom duhu spremnom prihvatiti sve moje ideje – od Glazbene abecede, koja je meni itekako bitna, do razredne web stranice i raznih zajedničkih druženja izvan škole. Ono što ću najviše pamtit je zajednički odlazak na koncert Partibrejkersa koji je većini vas bio ujedno i prvi. Iako sam ih uživo gledala više od pedeset puta, noć prije koncerta nisam mogla spavati i osjećala sam se kao da i ja prvi put idem na neki veliki koncert. U sjećanju će mi ostati i vaše pjevanje nesvakidašnje pjesme na božićnoj priredbi – Božić dolazi. Iako nisam bila prisutna, bila sam jako ponosna na vas! Ni loš razglas nije mi uspio pokvariti dojam! Bili ste drugačiji, a znate da ja stalno težim tome. Velik značaj u realizaciji svih naših aktivnosti imali su i vaši roditelji. S njima sam sve četiri godine imala odličnu suradnju! Brzi odgovori, odlična komunikacija, nevjerovatna podrška te dobra zafrkancija uz neupitno uzajamno poštovanje pomogli su mi da ostvarimo sve svoje zajedničke želje i ciljeve. Neki od njih podržali su i izvanškolske aktivnosti i ideje te smo stvorili odnos u kojem znam da na njih mogu uvijek računati. Veliko hvala svima!

Došlo je vrijeme da završite s ovim putovanjem i krenete na neko novo. Želim vam svima da se upišete u škole koje želite! Zapamtite da u životu možete sve ako imate volje! Ostvarujte svoje snove, budite sretni! I ono najbitnije što sam vam cijelo vrijeme isticala – budite pravedni i poštteni, budite ljudi – isti, posebni, slobodni i samo svoji!

Voli vas vaša razrednica!

Ana Bajo

Tko nas je poučavao

Antonija Radoš – učiteljica

Spomenka Horvat – učiteljica u boravku

Ana Bajo – razrednica, matematika

Hrvatski jezik – Tea Celić, Tihana Gredelj, Antonia Peran

Likovna kultura – Ivona Lolić

Glazbena kultura – Dubravko Dorr

Engleski jezik – Kristina Elez, Anja Piljek, Vanja Vučković,
Marija Šarec Miškin, Iva Miškulin

Priroda/Biologija – Verica Gemić

Kemija – Maja Valent, Zrinka Šipušić

Fizika – Nino Mandl

Povijest – Slobodan Mihailica

Geografija – Dubravka Bolfan

Tehnička kultura – Goranka Ostroški, Marko Opačak,
Tomislav Ivković

Tjelesna i zdravstvena kultura – Tomislav Vilenica

Vjeronauk – Milena Matošević

Njemački jezik – Mirella Kujundžić Lujan

Informatika – Vid Ivanjek, Lucija Tustanić, Marko Opačak,
Dominik Marijačić, Filipina Bekavac, Ružica Filipović

Psihologinja – Ksenija Ondrašek

Pedagoginja – Višnja Cuculić

Socijalna radnica – Sanja Kljaić Paripović

Defektologinja – Lidija Marić

Logopedinje – Cecilija Hranilović, Manda Ivanković

Knjižničar – Marijan Malašić

Ravnateljica – Vlatka Kovač, Tatjana Vuletić

Popis učenika

1. Babić Iva

2. Bedenic Matej

3. Culjak Luna

4. Čavar Marta

5. Janči Sven

6. Janković Marko

Još su s nama bili:

7. Jarki Lara

1. Gluhak Mateo

8. Novak Marko

2. Juriša Antun

9. Orlić Alma

3. Kejić Alen

10. Svetina Morana

4. Kiđemet Laura

11. Švehar Vito

5. Orlić Sanel

12. Terbovc Mak

6. Talan Matea

zadnji dan

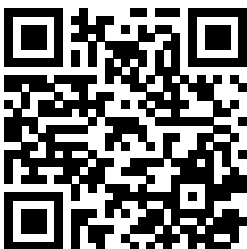
19.6.2020.

Film i web stranica

Skeniraj kod i
otvori našu razrednu
web stranicu

Posebna zahvala gospodinu Culjku
na tiskanju ovog godišnjaka.

